

Havonta megjelenő tájékoztató és gondolatébresztő folyóirat a Krisztus visszajövetelét váróknak

2013. május

Adventszemle

150

1863–2013

HETEDNAPI
ADVENTISTA ÉGYHÁZ

Egység a szolgálatban

Advent-történelem

A Hetednapi Adventista Egyház megszervezésének kezdetei

Adventszemle

„Íme, Én hamar eljövök...”

Küldetésünk, hogy Urunkat, Jézus Krisztust dicsőítsük határtalan szeretete bizonyítékainak ismertetésével. Célunk az, hogy cikkeink és híreink által olvasóink jobban megismerjék a Megváltót, és reménykedve várják közeli eljövetelét.

3 Vezércikk

Bill Knott

150 csodákkal telt év

4 Hírszemle

- Romániai egyház
- Világegyház
- Közlemények

8 Évforduló

Ted Wilson

Kik vagyunk?

11 Ismerjük meg adventista családunkat

- Az apáti gyülekezet
- Ciprus

12 Évforduló

Adrian Mihalcea

Jókívánások...
a száműzetésből!

15 2012-es mérlegkészítés

Az Adventszemle szerkesztősége

Megújulás és
keresztényi élet

18 2012-es mérlegkészítés

Teodor Huțanu

A nagy kitöltetés

20 Jelentés

Az Adventszemle szerkesztősége

Szolgálatra hívatva

24 Ifjúság

Gabriel Iarca

Szóba állsz velem is?

26 Interjú

Az Adventszemle szerkesztősége

Énekeljete az Úrnak
új éneket!

28 Szombatiskola

Ciprian Iorgulescu

Beszéljünk az emberek
nyelvén

30 Gyermeekoldal

Alina Chirileanu

Igaz vagy hamis?

31 Szívtől szívnek

Teodor Huțanu

Ne feledd el, hogy
hívnak!

2013. május. A Romániai Hetednap Adventista Egyház hitnevelő és tájékoztató havilapja.

Megjelenik havonta az Unióbizottság irányításával.

Igazgató Iacob Pop, Főszerkesztő Virgiliu Peicu, Tanácsadók Teodor Huțanu, Ioan Câmpian-Tătar, Eduard Călugăru, Florin Istrate, Mihai Maur, Aurel Neațu, Georgeta Pîrlitu, Ernest Szász, Ștefan Tomoiogă, Különleges munkatársak Romică Sîrbu, Nelu Burcea, Ciprian Iorgulescu, Daniel Chirileanu, Marius Munteanu, Constantin Dinu, Fordította Bartha Sándor Szerkesztette Mezei Áron, Tördelés Szócs Erzsébet, Levelezési cím Curierul Adventist (Adventszemle), str. Cuza Vodă, nr. 12, Cluj-Napoca, jud. Cluj, cod 400107, Tel. 0740-100015 E-mail mezeiaron@yahoo.com, Website www.curieruladventist.ro, Nyomtatás Șos. Cernica, nr. 101, Pantelimon, jud. Ilfov, Tel. 021/3230020, Fax 021/3230040

ISSN 1842 - 3361

150 csodákkal telt év

A beszámolók szerint közel húszan gyűltek össze 150 évvel ezelőtt, azon a csütörtök reggelen. Mindannyian férfiak és mindannyian amerikaiak. Két laikus személy kivételével mind lelkészek voltak.

Az előttük álló évtizedben hárman közülük elbuktak a hitéletben és elhagyták az egyházat. Hárman pedig legalább egy-egy évig szolgálták elnökként a frissen megalakult szervezetet. Kettő az *Adventist Review and Sabbath Herald* (ma *Adventist Review*) szerkesztői lettek. Életük során mindannyian anyagi nehézségekkel küzdöttek úgy személyes, mint egyházi életükben.

Eközben az általuk alapított szervezet nem csupán életben maradt, hanem fejlődött is, és létezésének minden vetülete változáson esett át. Az egyházban ma már a férfiak vannak kisebbségben (40%), az amerikaiak számaránya pedig alig 6%. A lelkészek és egyházi alkalmazottak pedig a tagok számának kevesebb mint 2%-át teszik ki. Az évi tized és adományok összege pedig meghaladja az 1 milliárd amerikai dollárt.

És bár már korábban is létezett néhány „helyi egyházterület”, minden idők adventistái azt a csütörtöki napot – 1863. május 21-ét – tartják az egyház születésnapjának. Ma a Hetednap Adventista Egyház 209 országban van jelen, több mint 17 millió tagot számlál, és a világon az egyik legkiterjedtebb protestáns oktatási, egészségügyi és kiadói hálózattal rendelkezik. Emel-

lett több millió ember érzi úgy, hogy e mozgalomhoz tartozik.

A 31 éves Uriah Smith, akit a találkozó utáni ötödik napon választottak a Generál Konferencia titkárává (fontossági sorrendben ez a második beosztás), ezt írta: „Ennek a találkozóknak csak pozitív hatása lehet”.

Óvatos előrejelzése ma már túl szerénynek számít. Isten oly mértékben megáldotta a Hetednap Adventista Egyházat, hogy keresztség által ma már naponta többen csatlakoznak hozzánk, mint ahányan megkeresztelkedtek az Apostolok cselekedetei könyvben leírt pünkösdi igehirdetés nyomán.

Miközben a megemlékezésről szóló cikket olvasod, emlékezz arra, hogy Isten a kis dolgokkal – az özvegyasszony olaja, öt kis kövecské, vagy öt kenyér és két hal – hatalmas csodákat tehet. ■

Arányok:
407 nem adventista
1 adventista

2011. június 30-án

17 214 683

tag

TAGSÁG

Jelenlét
232 országból
209-ben vannak adventisták

Tized és adományok

2010-ben

2 900 945 610
amerikai dollár

PÉNZÜGYI KIMUTATÁS

Ez tagonként
181 dollárt jelent

63

kiadóhivatal

INTÉZMÉNYEK

173

kórház és klinika

20

egészséges étel-
szereket előállító
üzem

14

médiaközpont

1 668 754

diák

OKTATÁS

7883

óvoda, iskola és
egyetem

Bill Knott,
az *Adventist Review*
és az *Adventist World*
főszerkesztője

■ ROMÁNIAI EGYHÁZ

Európai terjesztésűvé válhat a romániai „Semnele timpului” folyóirat.

A *Semnele timpului* folyóirat egyes cikkei megjelenhetnek európai folyóiratokban is, miután az Inter-Európai Divízió által márciusban megszervezett Osztályközi Találkozón világszéles egyházunk magas rangú képviselői elismerően nyilatkoztak erről a kiadványról.

A jelenlevők egy-egy angol nyelvre lefordított példányát kapták a „Sorsformáló tévhitek” című számnak, majd elmondhatták véleményeiket a kiadványról.

Bill Knott, az *Adventist Review* és az *Adventist World* főszerkesztője azon meggyőződésének adott hangot, hogy

a *Semnele timpului* folyóirat magas színvonalat képvisel, és pontosan olyan, mint amilyennek lennie kell egy olyan kiadványnak, amely az elvilágiasodott embereket próbálja megszólítani. Az *Adventist World* és az *Adventist Review* folyóiratok szeretnék átvenni a romániai folyóirat egyes cikkeit.

Az Andrews University tanára, Joseph Kidder úgy vélekedett, hogy a *Semnele timpului* folyóirat világszinten az egyik legjobb kiadvány.

„Testvérünk szavai túlzásnak és túl korainak tűnnek, ám mégis elgondolkoztatnak, és arra köteleznek, hogy mindent megtegyünk annak érdeké-

ben, hogy a jövőben valóban kiérdekeljük ezt az elismerést” – jelentette ki Iacob testvér.

Az osztrák küldöttség pedig kifejezte azon óháját, hogy szeretné átvenni és német nyelven megjelentetni a *Semnele timpului* folyóiratot.

Körvonalazódni látszik egy európai *Semnele timpului* honlap, román, angol, német, spanyol és esetenként portugál nyelvű tartalommal.

„Meggyőződésünk, hogy azok az elképzelések fognak megvalósulni, amelyek összhangban vannak Isten tervével” – tette hozzá Iacob testvér.

■ VILÁGEGYHÁZ

„Az utolsó megemlékezés”

Világszéles egyházunk Végrehajtó Bizottsága abban a városban ülésezett, ahol annak idején meg lett szervezve a Hetednap Adventista Egyház Generál Konferenciája. Ebből az alkalomból a jelenlevők az egyház elnöke, Ted N. C. Wilson közvetlen hangvétellő felhívását hallgatták meg, amelyben Wilson testvér figyelmeztetett, hogy nem szabad elfelejteni az advent történelem tanulságait.

Az elnök testvér a Michigan állambeli Battle Creek helység központjában levő adventista kápolnában tartott beszédében a következőket mondotta:

„Ez egy szomorú évforduló. Eddig már haza kellett volna érniük! Az Úr már rég el akart jönni. Miért ülünk emlékünnepeket, ha már a mennyben lehetnének? Miért kell ezen a földön várakoznunk? Miért kell újból és újból megemlékeznünk a Generál Konferencia megszervezésének évfordulójáról? Vétkesek vagyunk-e abban, hogy nem hallgatunk a tanácsokra és inkább hátrafele megyünk, mint előre? Isten

mozgalomként, egyedi üzenettel és küldetéssel hívta életre a Hetednap Adventista Egyházat. Amikor ezt teljes szívből elfogadjuk, akkor majd visszaemlékszünk arra, ahogyan vezetett bennünket a múltban, és nem fogjuk elfelejteni Őt!

Itt, Battle Creekben ünnepeljük egyházszervezetünk 150 éves létezését, mivel nem szeretnénk elfeledni, hogy kik vagyunk, honnan indultunk, és hogy mit készített Isten számunkra – népe számára, amely különleges üzenettel rendelkezik a történelemben. Jézus nemsokára eljön!” – jelentette ki Wilson testvér.

„Minden jel földünk történelmének e kiemelkedő eseményére mutat. Elérkezett az ideje, hogy a Szentlélek erejével hirdessük a hármas angyali üzenetet. Be kell gyűjtenünk a nagy küzdelem projekt gyümölcseit. Itt az

ideje, hogy bemenjünk New Yorkba, és a világ más nagyvárosaiba a *Missziómunka a nagyvárosokban* elnevezésű tervvel. Itt az ideje, hogy teljes körű orvosi missziómunkát végezzünk, amely az evangélium üzenetének a jobb keze. Itt az ideje, hogy *Mondjuk el a világnak!*” – tette hozzá az elnök testvér, utalva a világszéles egyház nagy missziós terveire.

„Ezt az üzenetet nem fogja megkapni más csoportosulás vagy más egyház” – folytatta Wilson testvér. „Nem

lesz egy másik maradék. Önök és én Isten utolsó egyházához tartozunk. A Generál Konferencia elmúlt 150 éve

egy felhívás arra nézve, hogy folytatni kell az utazást a keskeny ösvényen. Engedjük meg Istennek, hogy valósítsa

meg a megújulást és a reformációt személyes életünkben és egyházunkban.”

Forrás: Adventista Infó, 628/2013. április 19.

A zambiai Adventista Egyetem támogatja a kormányt a tanárok kiképzésében

Zambia egyesült államokbeli nagykövete meglátogatta egyházunk Marylandban (AEÁ) levő központi székhelyét és elismerően szólt a Hetednap Adventista Egyház humanitárius és oktatásfejlesztési tevékenységéről.

Palan Mulonda – aki maga is adventista – elmondta, hogy a zambiai kormány felkérte a Rusangui Adventista Egyetemet, hogy járuljon hozzá az állami oktatásban dolgozó tanárok kiképzéséhez.

Ez volt Palan Mulonda első látogatása az Adventista Egyház székhelyén, miután decemberben megkapta washingtoni kinevezését. Ő képviseli Zambiát a Közép-Amerikai országokban is.

Zambiának 13 millió lakosa van, ebből 800 000 (6%) személy vallja ma-

gát adventistának. Az országban évente hozzávetőlegesen 45 000 új tag keresztkedik meg.

A korábban Észak-Rhodéziának nevezett Zambia 1964-ben nyerte el függetlenségét Nagy-Britanniával szemben. Azóta ez az egyetlen afrikai ország, amelyben nem voltak nagy politikai zavargások és polgárháborúk. Az adventisták a politikai életben is képviseltetik magukat Zambiában. A parlament tagjainak 15%-a – élén a miniszterelnökkel – hetednap adventista.

Forrás: Adventista Infó, 627/2013. április 12.

Nehézségeket okoz a polgárháború a Közép-afrikai Köztársaságban élő adventistáknak.....

Az utóbbi hónapokban egyházunk több tagjának okozott valamilyen nehézséget az országban dúló polgárháború, ám eddig egy adventista sem vesztette életét a zavargásokban.

A hónap elején az Adventista Egyház egy békefelvonulást szervezett, miután januárban bántalmazás ért egy misszionáriust, és a felkelő katonák tévesen azonosították és tartóztattak le egy lelkészt.

Sajtóértesülések szerint Francois Bozize, a Közép-afrikai Köztársaság elnöke az elmúlt hónap végén elhagyta az országot, ennek következtében Michel Djobotia, a Seleka felkelők vezére foglalta el az elnöki széket. A felkelők a főváros ostromában lemészárolták az elnököt védő 12 hadosztály katonáit. Ebben az országban ez a legutóbbi államcsíny, mivel az 1960-ban elnyert

függetlenség óta számtalanszor volt ehhez hasonló hatalmváltás.

A Közép-afrikai Adventista Egyház pénztárosa, James Kouedi elmondta, hogy arra bátorítják a tagokat, hogy szombatán az istentisztelet befejezése után azonnal igyekezzenek haza.

Gueret Jean Jaques, a misszióterület elnöke pedig az egyház minden tagját meghívta, hogy vegyen részt a hónap elején szervezett békefelvonuláson. A déli órákban megtartott eseményen közel 500 személy vett részt.

Az eddigi zavargásokban egyetlen adventista sem vesztette életét, bár néhányan megsebesültek. Decemberben Mavoulet Marius lelkész bambari lakását rakétalövedék érte, de személyi sérülés nem történt.

Az afrikai országba 1960-ban jutott el az advent üzenet Jean Kempf

misszionárius és felesége révén. Egyházunk egy Adventista Kollégiumot – elemi és középiskolát – tart fenn Banguinban, ahol hozzávetőlegesen 500 diák tanul.

Forrás: Adventista Infó, 625/2013. március 29.

■ KÖZLEMÉNYEK

Várjuk a jelentkezéseket a Dél-Eforie Üdülőközpontba (helyesbítés).....

Helyesbíteni szeretnénk a Dél-Eforie Üdülőközpontba való jelentkezésekkel kapcsolatosan. Egy korábbi közleményben tévesen jelentek meg a turnusok. Íme, a helyes időpontok:

I. turnus: június 16 – június 21

II. turnus: június 23 – június 28

III. turnus: június 30 – július 5

IV. turnus: július 7 – július 12

V. turnus: július 14 – július 19

VI. turnus: július 21 – július 26

VII. turnus: július 28 – augusztus 2

VIII. turnus: augusztus 4 – augusztus 9

IX. turnus: augusztus 11 – augusztus 16

X. turnus: augusztus 18 – augusztus 23

XI. turnus: augusztus 25 – augusztus 30

XII. turnus: szeptember 1 – szeptember 6

XIII. turnus: szeptember 8 – szeptember 13

Ár: 100 lej/nap/kétágyas szoba. 4–14 év közötti gyerekek számára pótágy igényelhető 25 lej/nap árban, pótágy nélküli díj 10 lej/nap.

Figyelem: étkezést nem biztosítunk.

Tájékoztatásért és helyfoglalásért forduljon a Hetednap Adventista Egyház Nyugdíjosztályához hétfőtől csütörtökig 9 és 15 óra között;

telefon: 021/269 03 38,

mobil: 0744 388 030, 0740 104 001;

e-mail: casapensii@adventist.ro.

Befizetés az Unió Nyugdíjosztályán, illetve közvetlen átutalással a következő bankszámlára:

RO70BRDE445SV23727864450 – BRD,

Jolie Ville Kirendeltség

Adományok az *Adventszemle* archívuma számára

Az *Adventszemle* szerkesztősége szeretné létrehozni a Hetednap Adventista Egyház e hivatalos kiadványának archívumát. A számbavétel nyomán nyilvánvalóvá vált, hogy az archívumot főleg a régen megjelent számokkal kellene bővíteni. Ezúton kéréssel folya-

modunk azokhoz az olvasókhöz, akik segíteni tudnának ebben. Elfogadjuk folyóiratunk régebbi számaikat úgy román, mint magyar nyelven. Akik a birtokukban levő folyóirat számait szeretnék eljuttatni adományként a kiadóhoz, felvehetik a kapcsolatot közvetlenül a

szerkesztőséggel a 0742-106 802-es telefonszámon, vagy a curierul@adventist.ro e-mail címen. Postai küldeményt a következő címre várunk: Str. Erou Iancu Nicolae, nr: 38-38A, Voluntari, jud. Ilfov, cod. 077190. A borítékra kérjük ráírni: *Pentru Curierul Adventist.*

■ NYUGOVÓRA TÉRT

Chețan Emil

Egy nehéz küzdelemnek vége

„Sajnálak testvérem... Emil! Kedves valál nékem, nagyon...!” (2Sám 1:26 e.r.)

2013. március 11-e, bár derűs, koratavaszi nap volt – ám a medgyesi temető kertbe érkezett népes gyülekezet számára ez a nap a fájdalmak és búcsú napja volt, midőn ideiglenes pihenőhelyére kísértük szeretett testvérünket, barátunkat: CHEȚAN EMIL nyugalmazott lelkipásztort.

A 17 evangéliumi szolgál-lelkipásztort, a medgyesi egyesített kórus, a nyárádszeredai fúvóegyüttes, valamint a nagyszámú gyászgyülekezet, amely a szeretett és nagyrabecsült egyházi szolgáltót kívánt ideiglenes búcsút venni a feltámadás biztos reményében, mély

meghatottsággal állta körül ravatalát. E fájdalmas alkalomra eljöttek tisztelői Kolozsvárról, Vajdakamarásról, Torádáról, Aranyosgyéresről, Bálványosvárjáról, Szilágyságból, Nyárádszeredából, Marosvásárhelyről, Sármásról, Balavásárról, az Észak-Erdélyi és Dél-Erdélyi Egyházterületekről, számos vidékről, hogy testvéri együttérző szívvel vegyék körül a mélységes gyászban lévő családot, mely az országból, valamint Hollandiából és Belgiumból gyűlt egybe.

Chețan Emil testvérünk 1933. január 22-én született Balavásáron, egy négy gyermekes keresztyén adventista családban. Szinte gyermekkorától elkötelezte magát az evangélium szolgálatára. Hűséges segítőtársa volt felesége: Ingrid. Életük utolsó 40 esztendejét

valósággal bearanyozta rajongásig szeretett leányuk, az áldott Bettyke.

Drága halottunk életképeit és a vizsgatolás ígését Timis Balázsy Sándor lelkipásztor, valamint Cristescu Lucian lelkész – dél-erdélyi egyházterületi elnök szólták. A sírkertben szolgáltak Tomoiagă Ștefan – egyházterületi titkár – Észak-Erdély, és Dumitrescu Eugeniu – aranyosgyéresi nyugalmazott lelkipásztor.

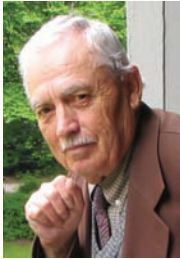
„Ama szép dicső reggelt várjuk...” Ám gyászunkban az „Éneklő mester” mellé állunk, midőn fájdalmas szívvel mondjuk: „Sajnálunk testvérünk..., Emil! Kedves valál nekünk nagyon...!” (2Sám 1:26 e.r.)

Timis-Balázsy Sándor,
nyugalmazott lelkipásztor

Boia Grigore

Boia Grigore lelkes testvérünk 1927. január 7-én született a Kolozs megyei Novaj helységben, egy 6 gyermekes, adventista családban. Szülei már gyerekkorában Isten szeretetére és a bibliai igazságokra tanították. Ennek eredményeként 1945-ben, 18 évesen szövetséget kötött az Úrral.

Istent és az embereket kívánta szolgálni, ezért 1951-ben az Adventista Bibliai Szeminárium hallgatója lett, amit 1955-ben sikerrel el is végzett.

1957. június 30-án, Kolozsváron házasságot kötött Kiss Lujza testvérnővel. Isten áldásaként négy fiúgyermekük született: Tibor, Arthur, Edmond és Claudiu.

Harminchárom éves lelkési tevékenysége alatt szolgált Máramaroson, Nagyenyeden, Szászrégenben, Maros-

szentannán, Názánfalván, Mezőbergenyében és Mezóménesen. És habár „tövis” viselt testében, az 1989-es nyugdíjba vonulása után is lelkesen és hűséggel szolgált Isten művét.

2013. február 4-én nyugodt lélekkel és az Üdvözítő visszajövetelére vetett reménységgel hunyt el. Szerettei és mindazok, akik ismerték, abban a reményben vettek búcsút tőle, hogy Grigore testvérral egykor majd újból találkozhatnak és soha többé el nem válnak.

Constantin Baciu

2012. október 26-án megpihent az Úrban a bukaresti Crinul gyülekezet legidősebb tagja. Alig néhány hónap múlva töltötte volna be 100. életévét.

A Brăila megyei Galbenu községben született, majd a Râmnicu-Sărat-i gyülekezetben keresztelkedett és házasodott meg Eliza testvérnővel. Isten két

gyerekekkel ajándékozta meg őt: Elenával – aki végig gondoskodott róla – és Cornellal.

Felszentelt presbiterként évtizedeken át odaadással és hozzáértéssel szolgált az Urat. Idős korában sem hiányzott a gyülekezetből, fáradhatatlanul dolgozott, odaadóan kiállt az elvek

mellett és támogatta a lelkészt. Az Úr felhasználta őt, számos lélek megtéréséhez járult hozzá.

Temetésén több lelkész és nagyon sok egyháztag vett részt a vizontlátás ama boldog reménységében, amikor majd eljön dicsőségben az, Aki bennünket annyira szeretett!

Constantin Chiriță

Constantin Chiriță 1922. február 23-án született a Buzău megyei Padina helységben. Később elköltözött az Olt megyei Alunișu községbe, ahol szelíd-ségével, a könyv iránti szeretetével, kiváló emlékezőtehetségével és pontosságával elismerést szerzett.

Bibliát kapott egy szerzetestől és azt olvasva ismerte meg az advent üzenetét és csatlakozott egyházunkhoz 1949-ben. Hosszú ideig szolgált presbiterként, az Úr dicsőségére használta fel kapott lelki ajándékait. Valóságos élő bibliai konkordancia volt, de kitű-

nően ismerte a Próféta-ság Lelkének írásait is.

2012. decemberében megpihent. Temetése december 17-én volt megtartva. Családját és ismerőseit a Chiriță testvér által is nagyon jól ismert és szeretett Szentírás szavai vigasztalták.

Enoh Liga

Liga Enoh 1936. január 23-án látta meg a napvilágot a Vaslui megyei Mălușteni községben. Hét éves korában elhunyt az édesapja, így már kisgyermekkorában megismerte az élet nehézségeit.

Tizenöt éves korában szövetséget kötött az Úrral, és ehhez a szövetséghez hű maradt élete végéig.

1956-ban, a kommunista korszak teljében katonai behívót kapott. Nyolc

hónap nehéz katonai szolgálat után hat év börtönbüntetésre ítélték, mivel szombaton nem volt hajlandó dolgozni. Az elnyomás folytatódott a börtönévek alatt is. Ám mivel élmunkás volt, csökkentették a büntetést és három év múltán szabadon bocsátották.

Huszonöt éves korában ismerkedett meg Elena Rotaru testvérnővel, akivel 1963-ban házasságot kötött. Együtt költöztek a Brăila megyei Viziru községbe. Házasságukat Isten öt gyerekkel és hét unokával áldotta meg.

Élete során missziólelkületről tett bizonyosságot, és mindvégig szerette a gyülekezetet. Utolsó éveiben Parkinson korban szenvedett, de egyetlen pillanatig sem veszítette el boldog reménységét.

2013. április 7-én, szerettei körében hunyta le szemeit. S bár nehéz az elválás, mégis bizalommal tekintünk az advent, a megújulás napjára, amikor eljön az, aki a Feltámadás és az Élet, és megjutalmazza hűséges gyermekeit. Boldogok, akik az Úrban halnak meg.

Kik vagyunk?

Miért fontos az emlékezés?

Az Amerikai Egyesült Államokban 1863-ban csúnya háború dült. Vértüdő volt a harctereken, testvér vonult hadba testvér ellen, és mindenki szilárdan hitte, hogy Isten az ő oldalán áll. Az akkori lakosság 2%-a lelte halálát a háborúban (625 000 férfi – ami mai demográfiai adatoknak megfelelően 6 millió személyt jelent).

Ebben a változó és a nemzetet kettéosztó időszakban csodálatos dolog történt az Államok északi részén, Battle Creek városban. Nem egymással háborúztak, hanem összegyűltek a különböző államokból származó testvérek, hogy hivatalosan is megszervezzék a Hetednap Adventista Egyházat.

A „Hetednap Adventista” megnevezést több mint két évvel korábban – 1860. október 1-jén – választották egy szintén Battle Creekben tartott találkozón. Ez idő alatt egyes államokban már megalakultak az egyházterületek, ezek közül a Michigani Egyházterület volt az első 1861-ben.

Ezen egyházterület meghívására a többi államban megalakult egyházterületek képviselői 1963. május 20-a és 23-a között Battle Creekben gyűltek össze, hogy hivatalosan is megszervezzék az egyházat, elfogadják a működési alapszabályzatot, megválasszák elöljáróikat, és meghatározzák a Generál Konferencia és a szolgálattevők feladatait és hatásköreit.

Ez a tapasztalat egészen más volt, mint az, amelyet húsz évvel korábban átéltek a hívők, amikor könnyes szemmel nézték, hogy eltelik október 22-én az éjfélt anélkül, hogy visszajött volna Jézus.

Alapvető bibliai igazság

S habár keserű volt a csalódás, a hűségesek maradéka mégsem veszítette el hitét. Alázatos imalelkülettel tanulmányozták a Szentírást, és a következő 15 évben számbelileg gyarapodtak.

Különböző bibliai értekezleteket szerveztek és eközben századokon át elhanyagolt igazságokat értettek meg, mint például:

- Jézus Krisztus szó szerint értendő visszajövetelének hirdetése;
- 1844. október 22-én Krisztus a mennyei Szentélyben elkezdte a vizsgálati ítélet munkáját;
- Isten nyugalomnapja a hetedik nap szombatja, amit meg kell tartani és szentelni;
- A halál egy tudatlan állapotban levő „alvás” Krisztus visszajöveteléig;
- A Jel 14. fejezetében leírt hármas angyali üzenetet hirdetni kell az egész világon: hirdetni kell az „örök Evangéliumot”, az ítéletet; a Teremtő imádatára kell felszólítani mindenkit; azonosítani a lelki „Babilont”; figyelmeztetni mindenkit a „fenevad bélyegére”; azonosítani Isten végidei népét, azokat „akik megtartják Isten parancsolatait és a Jézus hitét” (12. vers).

Ez a maradék nép rendelkezik „Jézus bizonyágtételével” (Jel 12:17), „Jézus bizonyágtétele” pedig „a próféta lelke” (Jel 19:10). Ellen G. White látomásai és írásai próféta vezetés ajándékaként lettek elismerve és elfogadva a végidei maradék folyamatos tanítására.

Ezeket a lényeges bibliai igazságokat egyetlen más egyház sem tanítja.

Akkor és ma

A Szentírásból származó fontos felfedezések és annak szükségessége, hogy mindezt hirdetni kell a világnak, vezettek a Hetednap Adventista Egyház hivatalos megszervezéséhez 1863. május 21-én. Az újonnan megalakult egyház hozzávetőlegesen 3 500 tagot számlált, akik szétszórtaan éltek az Egyesült Államok északi államaiban.

Ma világszerte egyház lettünk, több mint 17 millió taggal, 73 526 gyülekezetben, 67 276 csoportban imádjuk az Urat a világ 208 országában; kiadványaink 924 nyelven jelennek meg; és 1,7

A második Battle Creek-i hetednap adventista gyülekezet (balra), mely 1857-ben épült.

A Generál Konferencia 1863. május 21-i ülése, ahol az akkor létező 7 konferencia közül 6-ból mintegy 20 küldött volt jelen.

millió diák tanul 7883 tanintézetünkben. Az egyház 172 kórházban és szanatóriumban, 133 idősok otthonában, 238 klinikán és orvosi rendelőben valamint 36 árvaházban és gyermekotthonban szolgálja embereket millióit.

Áldjuk Istent mindazokért a csodákért, amelyeket értünk tett! Mindezek ellenére most, amikor az egyház megalakulásának 150. évfordulóját ünnepeljük, a múlt dicsőítése vagy feltárása helyett ne arra vágyjunk, hogy folytassuk az évfordulók megünneplését, hanem inkább arra, hogy végre hazaérjünk.

Itt a megfelelő alkalom, hogy újra megvizsgáljuk azt, hogy mi hajtotta a hívőket 150 évvel ezelőtt, hogy Jézus visszajövetelét várva megszervezzék a Hetednap Adventista Egyházat, és meg kellene határoznunk, hogy ezek az okok inkább a múlthoz köthetők-e, vagy még mindig érvényesek.

XIX. századi vallási körkép

A XIX. század derekán a fejlett országokban és a nyugati hatalmak fennhatósága alatt levő területeken számos keresztény felekezet létezett. Európában, a brit gyarmatokon és az Egyesült Államokban virágzóban volt a protestantizmus, számos presbiteriánus, kongregacionalista, lutheránus, episzkopális, baptista és metodista szervezet létezett. A Római-Katolikus Egyház Európában, Latin-Amerikában, Ázsia egyes területein és Észak-Amerikában volt leginkább elterjedve.

Az adventhívők találkozóikkal nem azt akarták elérni, hogy egy új vallásfelekezettel alapítsanak, hanem inkább a Biblia tanulmányozása, új igazságok felfedezése és követése volt a cél. Mindezek mellett azonban, amint igazságot igazság után fedeztek fel, felismerték azt a küldetést is, hogy a hármass angyalai üzenetet hirdetniük kell a világnak. Ellen White 1850-ben több látomást is kapott az „Evangéliummal” kapcsolatosan, ezért a hívők megértették, hogy ha el akarják vinni az Istentől kapott üzenetet az emberekhez, hivatalos szervezetre van szükségük.

1863 májusában a hetednap adventisták tisztában voltak azzal, hogy:

1. kik is tulajdonképpen – a Jel 12. és 14. fejezetében azonosított maradék;
2. milyen küldetésük van – hirdetni a hármass angyalai üzenetet.

És habár, miközben a felfedezett igazságok beigazolódtak a próféataság ajándékában is – amely Ellen White-ra kitöltött – és az egyház folyamatosan növekedett, sosem tévesztették

szem elől a Jel 12:17 versében leírt önanonosságukat.

Az önanonosság válsága?

Ma még mindig olyan világos előttünk azonosságunk és küldetésünk, mint 150 évvel ezelőtt? Vagy talán elhomályosult előttünk a cél, és már nem vagyunk biztosak egyedülálló rendeltetésünkben?

Emlékeszem, egyszer valaki megkérdezte tőlem, hogy mi volt életem legnagyobb kihívása. Pillanatra elgondolkoztam, majd azt válaszoltam, hogy életem legnagyobb kihívása az, hogy az egyházban életben tartuk azt a meglátást, hogy egyedülálló mozgalom vagyunk. A kérdező személy rám nézett, majd hozzátette:

„Tényleg azok vagyunk? Elsősorban keresztény vagyok és csak az után hetednap adventista”. Természetesen keresztények, hetednap adventisták vagyunk, de egy olyan különleges küldetést kaptunk, amit senki más nem kapott.

„Egyedi” = „Jobb”?

Egyedi mozgalomként kik is vagyunk? Isten maradékának egyháza. Ez azt jelenti, hogy jobbak vagyunk másoknál? Természetes, hogy nem. Mindannyiunknak szükségünk van Krisztus megváltó erejére. Adóssai vagyunk Krisztusnak a megváltásért és mindent átfogó kegyelméért.

De mi egyedi, profétikus mozgalom vagyunk, a Könyv emberei, akik hisszük a Dániel és a Jelenések jóvendöléseit. Hiszük a történelem során felbukkanó profétikus támpontokat, amelyek már teljesedésük előtt elhangzottak, és amelyek elvezettek bennünket önanonosságunk megtalálásához és a történelemben elfoglalt helyünkhöz. Dán 8:14 verse kinyilatkoztatja azt a létfontosságú igazságot, ami történt 1844-ben, és azt, hogy a Szentély igazsága, amely megtalálható a Szentírásban egy erőteljes és jelentőségteljes üzenet minden időben – annál inkább a föld történelmének utolsó napjaiban.

Elhívásunk

A legcsodálatosabb történelmi időt éljük. Arra hívtattunk, hogy hirdessük Isten csodálatos megmentő üzenetét. Ha a Szentlélek erejével szeretnénk hirdetni ezt az üzenetet, akkor tudnunk kell, hogy kik vagyunk. Meg kell értenünk, hogy miért is vagyunk várakozó mozgalom.

Meg kell értenünk az isteni különleges elhívatást. Nem önző módon, én-központúan tekintünk önazonosságunkra, hanem alázattal elfogadjuk, hogy a Hetednap Adventista Egyház betölti azokat a feltételeket, amelyek őt Isten maradékként azonosítják (Jel 12:7), és tudjuk, hogy az egyház egységesen és erőteljesen be fogja tölteni küldetését!

„Azt az utasítást kaptam, hogy mondjam el az egész világ hetednap adventistáinak” – írta 1908-ban Ellen White – „hogy Isten bennünket mint népet elhívott, hogy az Ő különleges kincsei legyünk. Földi egyházáról úgy rendelkezett, hogy maradjon egységes a Szentlélek és a Seregek Urának vezetése alatt a világ végezetéig.” (Szemelvények, 2. kötet, 347. old.)

Szép és sokszínű egyház vagyunk, Krisztusban és a Biblia értékes igazságaiban egyek. Nemzeti családi család vagyunk, jelen vagyunk a világ minden sarkában, a Szentlélek és a bibliai meggyőződések egységében hirdetjük Isten kegyelmét.

Nagy előjog

Abban a nagy előjogban van részünk, hogy egy vallásfelekezethöz vagy egy egyháznál valami sokkal magasabb dolognak lehetünk részei, hisz mennyei eredetű advent mozgalomhoz tartozunk, amelyet Isten egyedülálló céllal hívott el az idők végén. Olyan egyház vagyunk, amely átélte nehézségeket, de a bibliai jóindulások és a Prófétaság Lelke szerint várnak ránk még nehezebb idők is. Olyan egyházhöz tartozunk, amely nem hagyományokon, emberi rendelkezéseken alapszik, hanem teljes mértékben Isten írott Igéjén, az egyedüli alapon, az élő Igén, Jézus Krisztuson. Olyan egyház vagyunk, amely nem saját forrásaiból meríti erejét, hanem tel-

jes mértékben elfogadja az Úr feddését, amely le van írva Zak 4:6. versében: „Nem erővel, sem hatalommal, hanem az én lelkemmel! Azt mondja a Seregeknek Ura.”

Sohasem szégyenkezve

Sose szégyelld, hogy hetednap adventista, Isten maradékának a tagja vagy. Világszerte emberek milliói várják, hogy az adventisták állást foglaljanak, hogy beszéljenek és bemutassák az egyházunk alappilléret képező értékes bibliai üzenetet. Isten azért hívta életre a hetednap adventista mozgalmat, hogy bemutassa a világnak a hármas angyali üzenetet. Mennyei küldetésünk van: hirdetni az örök Evangéliumot és a Krisztus általi megigazolást; bátran hirdetni Babilon hitelhagyó vallásának bukását; és figyelmeztetni a világot arra, hogy ne a fenevad bélyegét fogadja el, hanem Isten örök pecsétjét – a hetedik nap Szombatját.

Jézus hamarosan visszatér! Nemsokára az égen megjelenik egy fekete, kezdetben csak tenyérnyi kis felhő, amely egyre nagyobb és fényesebb lesz. Az egész menny kitérül a történelem végkifejletére. Minden ember meglátja majd a menny dicsőségét. És ott, angyalok milliói közepette lesz az, Akit vártunk – nem az alázatos, megöletett Bárány, hanem a Nagy Főpap, a Királyok Királya és Uraknak Ura, Jézus Krisztus, a mi Üdvözítőnk!

Az égre nézünk majd és felkiáltunk: „Íme, Istenünk, akit mi vártunk.” Krisztus ránk néz, és azt mondja: „Jól vagyon jó és hű szolgálóm. Menj be a te Uradnak örömébe.” Akkor elragadtatunk a levegőbe, hogy fogadjuk Urunkat, hogy hazamenjünk, és örökre Ővele lakozzunk. Ez lesz adventista utazásunk csodálatos vége! ■

Ted N. C. Wilson,
a Hetednap Adventista
Egyház elnöke

Az apáti gyülekezet

Apáti Arad megye északi részén fekszik, azon a területen, ahol országunkba elsőként hatolt be az advent üzenet. A szomszédos Székudvar baptista lakója, Gheorghe Unc Németországban járt, ott ismerte meg egyházunkat és fogadta el az advent üzenetet.

Hazatérve, a baptista gyülekezetben beszélt az igazságról, aminek következtében 14 személy elfogadta az advent hitet és megalakult az ország ötödik, adventista jelenléttel rendelkező területe. A megtértek közé tartozott az Indricău nevű népes és tehetős család is, amely a környéken, a későbbiekben fontos szerepet töltött be az Adventista Egyház növekedésében. A család egyik fiúgyermek, Indricău Axente átköltözött Seprős községbe és oda is elvitte az advent üzenetet.

Axente testvér egyik fia a malomban balesetet szenvedett és életét veszítette. A család fájdalma túl nagy volt ahhoz, hogy folytatni tudják munkájukat Seprősen, ezért eladták ingatlanjaikat és visszaköltöztek Apátiba.

Munkásságuk első kévéi a Murg, a Hornea, a Párv, a Mitran, a Purtan, a Malița és a Botaș családok voltak. Népes családokról van szó, akik nem csak a környéken, hanem országszerte hirdették az advent üzenetet. Indricău Axente testvér a községközpontban levő egyik telkét adományozta az egyháznak, amelyre a testvérek felépítették a máig létező imaházat. Egyik fia, Indricău Gheorghe elvégezte a Teológiai Szemináriumot és az egyházat szolgálja lelkészként, valamint különböző ügyosztályok vezetőjeként. Már a kezdetektől fogva szépen fejlődött a zenei ügyosztály (kórus, fúvószenekar), amely még ma is az evangélium hirdetésének fontos eszköze.

Az apáti gyülekezetben ma is megtalálható az elődök missziós lelkülete. Testvéreink sokszor saját költségükön mennek a környék helységeibe, hogy elvigyék oda is a reménység üzenetét.

Ioan Tolan lelkész

Ciprus

Ciprus már az ókorban is jól ismert sziget volt. A Földközi-tenger keleti részén fekszik. Csodálatos természeti adottságokkal és gazdag történelmi múlttal rendelkezik. Az európai és ázsiai civilizációk találkozásánál található, ezért már ősidők óta lakott szigetként van nyilvántartva. Hódítók, zarándokok és turisták keresték fel az idők folyamán és keresik fel napjainkban is. Összterülete 5896 négyzetkilométer, és közel 1,3 millió lakosa van.

Ciprus két részre van osztva: Ciprusi Köztársaság, amely a sziget kétharmadát foglalja magában, és amelynek lakói kulturálisan és nyelvi szempontból Görögországhoz kötődnek; és Észak-ciprusi Török Köztársaság, amely az 1974-es török bevonulás nyomán jött létre, és amelyet nemzetközileg csak Törökország ismert el. Ezt az országrészt zömében török nemzetiiségűek lakják. Ciprus 1925 és 1960 között brit gyarmat volt. A lakosok többsége ortodox vallású, a török részen pedig szunnita muzulmán.

Moses Boursalian, egy törökországi örmény nemzetiségű adventista költözött elsőként – 1912-ben – a szigetre. Fésűkészítéssel foglalkozott, termékeit szamarhátan utazva árusította faluról falura járva, így alkalma adódott beszélni az embereknek hitéről. Fia volt az első könyvevangelista az országban. Nicosiában 1930-ban már 10 adventista volt, akik minden szombaton találkoztak, ám még nem volt állandó lelkészük. A kanadai R. S. Graves volt az első hivatalos misszionárius, aki feleségével együtt 1932-ben a szigetre költözött, miután Görögországban és Törökországban is elkezdődött a missziómunka.

Hivatalos adatok szerint ma Cipruson 80 adventista van, akik egy Nicosiában található gyülekezetben és egy csoportban (Limasol) találkoznak. Többségük bevándorló. A helyiek közül kevesen keresztkelnek meg, mivel nagyon erős vallási hagyományokkal rendelkeznek, és közömbösek a Szentírás iránt. Az Adventista Egyház nagy erőbedobással dolgozik a szükségben lévők megsegítése érdekében, a bevándorlókat támogató központok által, továbbá a hátrányos helyzetűek megsegítésért.

*Adrian Neagu lelkész
az Olténiai Egyházterületben.*

Jókívánságok... a száműzetésből!

Az advent történelem 150-ik évfordulója ünnepi alkalom. Visszatekintve a szerény kezdetekre, az Adventista Egyház büszke lehet a taglétszám robbanásszerű növekedésére és arra, hogy több mint 200 országban jelen van. Ennek ellenére, akik 1863-ban a Generál Konferencia alapító tagjai voltak, bizonyára újból csalódottak lennének látva, hogy utódaik 2013-ban is még mindig a „babilóniai száműzetésben” élnek.

Az elmúlt másfél évszázad alatt számos hívőt inspirált napfényes történelmünk, de mégsem a történelem miatt létezőnk. Még legalább egy dicsőséges történelemért sem.

Ennek első oka az lenne, hogy egy csalódásból születtünk, és a csalódás általában nem készítené ünnepelésre. Csalódásunk hasonlít a tanítványok zavarához, amikor megértették, hogy Mesterük meghalt. Igaz, hogy visszatekintve történelmünkre jogosan használjuk a „dicsőséges csalódás” megnevezést.

Am ezzel egy időben – anélkül, hogy borúlátóak lennénk – el kell ismernünk, hogy történelmünkre úgy kellene tekintenünk, mint Üdvözítőnk életére: „fájdalmak férfia és betegség ismerője” (Ésa 53:3). Ezért tehát az advent történelem inkább a szenvedések, mint az ünneplések történelme.

A második ok, amiért nem a történelem népe vagyunk, az, hogy a történelem a múlté, és tud-

másunk szerint a múlt nem vonul hadba. Valami mást tesz: feljegyzi a küzdelmeket mint veszteségeket, vagy győzelmeket. A múlt vissza-visszatér nem csupán az emlékek, hanem az által is, ami velünk történik. Hasonló, de sosem azonos dolgokat élünk át.

A múlt nem csupán poros fényképalbum, amelynek segítségével ébren tartjuk az emlékezetet és álmódzunk. Nem azért foglalkozunk a múlttal, hogy gyökeret verjünk, mert akkor a száműzetésben verünk gyökeret.

Az ünneplés történelme, vagy a száműzetés történelme?

A világhírű brazil író, Paulo Coelho szerint: „Száműzetésben a legjelentéktelenebb emlékeket is meg akarjuk őrizni gyökereinkről.

Az evangéliumok és minden vallási szent irat száműzetésben íródott, Isten megértésének, ama hit megértésének a keresésében, amely mozgósítja a népeket a tévelygő lelkek zarándoklása közepette. Őseink nem tudták – mint ahogyan mi sem tudjuk –, hogy mit vár el tőlük Isten, de éppen ilyen pillanatokban íródtak könyvek, készültek festmények, mivel nem akarjuk, és nem tudjuk elfelejteni, hogy kik is vagyunk valójában.”¹

Kik vagyunk? A történelem népe vagyunk, vagy a történelem csupán egy része népünknek? A történelmet ne esztétikai szempontból elemezzük (milyen szép a történelem!). Számunkra

a régiségnek sincs nagy jelentősége (milyen régi történelmünk van!).

Az adventisták számára a történelemnek pedagógiai szerepe van, amely az előrevetített idő kezdetét jelenti, és ami a jövő felé vezet. Ellen G. White, az advent történelem egyik meghatározó személyisége mondta: „*a jövőre nézve semmi mástól nem kell félnünk, csak attól, hogy elfelejtjük az utat, amelyen eddig vezetett az Úr, és azt, amit mint egyház meg kellene tanulnunk a múltból.*”²

Továbbá a történelem révén kortársai leszünk azoknak, akik ott voltak a kezdeteknél, de azoknak is, akik még nem részei a történelemnek. Más szóval „*emlékeim nem a múltból, hanem a jövőből származnak.*”³

A harmadik ok, amiért mint nép nem a történelemért létezzünk, az, hogy a történelem múzeumokban és könyvekben őrzi hőseit. A jól konzervált és kiállított hősök már elvégezték a feladatukat és mozdulatlanul állnak a talapzaton. Ráadásul a történelem gyakran igazságtalan, mivel említést sem tesz a névtelen hőökről. Tágas teret biztosít a vértanúknak, és az életben levő hősöknek fehér lapokat tart fenn. Végül pedig: „*még egyháztörténelmünk hősei sem festenek olyan jól, amikor egy kételkedő személy vizsgálni kezdi életüket.*”⁴

Jókívánások a kitartásért, vagy jókívánások az ingatagságért?

A fenti okok azonban nem gátolnak meg abban, hogy megemlékezzünk hőseinkről, elődeinkről. Nem ápoljuk a hősök-kultuszát, ám nem tehetjük, hogy ne emlékezzünk rájuk és küzdelmeikre. Ugyanis az emlék mélyen bele van vésve lelkiismeretünkbe, hiszen olyan ismerősek számunkra e szavak: „megemlékezzél...”

Milyen jókívánást mondhatnánk most, 150 évvel a Hetednapi Adventista Egyház Generál Konferenciájának megalakulása után? Fogalmam sincs... Mindig feszélyezve éreztem magam protokolláris helyzetekben. És habár nem tudom, mi lenne ebben az esetben a megfelelő jókívánás, azt azonban teljes bizonyossággal kijelenthetem, hogy mi lenne a leghelytelebbs – az „Éljen sokáig!”

Ezt azért mondom, mert az apostolok és a Második Nagy Ébredés (1800–1840) résztvevői sem távoli időben gondolkodtak. Ellenkezőleg, Jézushoz hasonlóan hitték, hogy „*eljött az ő órája, hogy átmenjen e világból az Atyához*” (Jn 13:1), és hogy a késlekedés minden pillanata vereségük elismerését jelentené.

De az irányt tévesztett tanítványok és a millerita adventisták nem adták fel a küzdelmet. Nem menekültek ünnepi találkozókba, lelki csüggedésüket kezelni.

Állhatóságuk folytán kitartóak lettek az igazságban és ingatagok a világban. E polaritás megváltozása – kitartóak a világban és ingatagok az igazságban – a száműzetés újabb megünneplésének keserűségét eredményezi. A száműzetés rabságot, hontalanságot jelent. Ellenséges körülmények között levő életet, amelyet sosem lehet megszokni. Nos, ezért nem üdvözölhetjük az adventizmust ekképp: „Éljen sokáig történelmünk!” Egy ilyen jókívánás elfogadása egyenlő a „fegyverletétellel”.

Ezáltal az adventizmus a közel 30000 protestáns egyház/mozgalom⁵ soraiba lépne, amelyről sajnálkozással ki lehetne jelteni: „*Mivé váltak mára ezek az egyházak, ha nem a múlt emlékműveivé?*”⁶ Biztosan számára is akadna egy emlékoszlop, amelyre felkerülhetne a sírkőfelirat: „*Ismeretlen Istennek*” (Csel 17:23).

Száműzöttek történelmükért, vagy száműzöttek küldetésükért?

Ám az advent pionírok tapasztalatai, amelyekről megemlékezzünk, nem merültek feledésbe, hanem egy lehetetlennek tűnő egységet alkottak a hagyományos protestáns-evangéliumi teológiával. Ennek értelmében elődeink a Szentírás tanulmányozására szentelték idejüket, hogy megértsék és átértékeljék a korábbi vallású által elvetett igazságokat. Rövid időn belül meggyőződtek arról, hogy az idők végéig növekedő maradékhoz, Isten népének utolsó prófétikus láncszeméhez tartoznak.

A maradék kijelentés mindenütt jelen van a Bibliában és az adventisták számára egyetlen más kifejezés sem bír ilyen jelentőséggel. Az adventista teológiában és vallási tudatban az egyik legfontosabb helyet foglalja el, mivel a Dániel és a Jelenések könyvének egyik történelmi magyarázatából⁷ ered. E két apokaliptikus könyv értelmében az adventisták nem a *történelemért*, hanem *küldetésükért* léteznek. Végidei küldetés az övék.

Egy neves spanyol professzor szavait idézve – aki a románok származására utalt – joggal mondhatjuk, hogy „*eredetünk nem misztérium, ám létezésünk egy csoda.*”⁸

Lényeges, vagy kiemelkedő üzenet?

Kiemelkedő „maradék” önmeghatározásunk három apokaliptikus valóságot tartalmaz:

1. Létezésünk nem társadalmi jelenség, mivel prófétikus eredetünk van. (Dán 8:14, 19; Jel 10:8-11)

2. A maradékra jellemző megkülönböztető azonosító jegyeket képviselünk. (Jel 12:17)

3. Küldetésünk – az evangélium hirdetése – része a Jézus Krisztus és Sátán között dúló végső

nagy küzdelemnek (Dán 12:1; Jel 14:6-12), és a Jézus Krisztus, valamint a próféták bizonyosságtevésén alapszik (Jel 12:17; 19:10).

Adventista üzenetünk eszkatológikus, és eme üzenet ellentételei (jobb oldali oszlop) a következők:

Jézus Krisztus ítélői és üdvözítői szolgálata a mennyei Szentélyben	A cselekedetek általi érdemek szerinti papi szolgálat
A hetedik nap Szombatja az erkölcsi törvény állandóságának és a Teremtő Isten iránti hűségnek a jele	A vasárnap a trónbitorló és lázadó Antikrisztus jelképe
Isten Igéjének örökérvényűségét az apostolok és a próféták is alátámasztják	Emberi hagyományok és rendelkezések
Jézus Krisztus személyes, látható eljövetele	Jézus Krisztus visszajövetelének „titkos lelki elragadtatással” változtatása
Feltételes halhatatlanság	Átmeneti állapotban a lélek halhatatlansága

Nyilvánvaló tehát, hogy ezek az alappillérek harmonikus teológiai rendszerbe vannak szedve. Nem úgy jelennek meg, mint mezőn imitt-amott a fák, amelyek túléltek egy erdőirtást. Teljes mértékben beépülnek a keresztre feszített, feltámadt és dicsőségesen visszatérő Krisztus alapvető igazságaiba.

Nyilvános éljenzés, vagy általános tagadás?

A fent említett öt igazság egyfelől alternatívát kínál az uralkodó teológiával szemben, amely bennünket úgy nevez meg, mint „egy ahhoz kéltően magabiztos vallásfelekezet, hogy higgyen az igazság és a tévedés létezésében, miközben véli, hogy az előbbit birtokolja”.⁹

Az igazságot közkinccsé tevő, kiemelkedő maradék szerepét felvállalva, a nem adventisták másokat kizáró szektásoknak bélyegezhetnek meg bennünket. Ám „az egyháznak határozottan el kell döntenie, hogy keresztény egyház marad a saját bizonyosságtevésével, amely egyedi a keresztények között, és hogy egyedül áll meg minden más egyházi szervezettel szemben.”¹⁰

Másfelől pedig, az általam említett öt igazsággal nem találkozhatunk minden egyházban. Ennek értelmében az emberek nem oda mennek, ahol szokásos dolgokkal találkoznak, hanem oda, ahol valami különlegeset találnak. Ez az állítás érvényes az egyházkeresés esetében is.

Hogy megőrizze profetikusan mivoltát, az adventizmusnak konfliktusban kell maradnia a „nap-

rakész” teológiai és kulturális kínálattal, és ki kell állnia a „nehezen emészthető” bibliai tanítások mellett. Ez azonban egy nap majd általános közítéletet von maga után (Jel 13:13), így szakítva meg a jókívánások sorozatát.

De mégis, nem ez lenne a legbeszédesebb bizonyítéka annak, hogy a száműzetés megünneplése véget ért? ■

Adrian Marius Mihalcea doktorandus teológus, a „Ștefan Demetrescu” Adventista Teológiai Líceum igazgatója

1. Paolo Coelho: *Tizenegy perc*, Editura Humanitas, București 2011, 93–94. old.
2. Ellen G. White: *Életünk és munkánk*, 185. old.
3. Nichita Stănescu: *Frunzișuri*. A verses kötet címe: „Dreptul la timp”, Editura Tineretului, București 1965.
4. Ravi Zacharias: *Csalódva a kereszténységben?* Editura Neword Press, Arad 2012, 229. old.
5. David Barret, George Kuriam and Todd Johnson: *World Christian Encyclopedia* (2. kiadás), New York: Oxford University Press, 2001.
6. Ravi Zacharias: *Csalódva a kereszténységben?* Editura Neword Press, Arad 2012, 221. old.
7. A történelemtudomány szerint a Dániel és a Jelenések könyve egymást követi időrendi sorrendben és Dániel és János korától kezdődően Jézus Krisztus eljöveteleig tart.
8. Ovidiu Vuia: *Sub zodia cărții și a studiului – Cu Pamfil Șeicaru în exil*, I. kötet, II. rész, 2. levél, 1976. nov. 1. Editura Almaron, Râmnicu Vâlcea 2003.
9. Dean M. Kellez: *Why Conservative Churches Are Growing: A Study in Sociology of Religion*, idézi George R. Knight in *Perspectiva apocaliptică și sterilizarea adventismului*, Casa de Editură Advent, Râmnicu Vâlcea 2009, 21. old.
10. Reinder Bruinsma: „Adventists and Catholics: Prophetic Preview or Prejudice”, *Spectrum*, 27.3 (Summer 1999), 52. old.

Megújulás és keresztényi élet

Az Unió Kiértékelő Bizottságának Ülése (2013. április 1.)

Az egyházat Isten szervezte meg a földön, hogy felkészítse az embereket az Úr Jézus visszajövetelére. Szervezet nélkül az egyház missziója és tevékenysége nem lett volna következetes, folyamatos és harmonikus. Az a tény, hogy a Hetednapos Adventista Egyház ma közel 18 millió tagot számlál (nem számítva a gyerekeket, ifjakat és látogatókat), a mennyei látásmódnak, valamint az egységes és jól megtervezett tevékenységnek köszönhető.

Ahol hűséggel követték az ihletett tanácsokat, ott az eredmény nem maradt el. Egyházunk világszinten a 232 országból 209-ben van jelen. Szintén az Adventista Egyház irányítása alatt áll 7883 iskola és egyetem, amelyekben 1 700 000 diák tanul. Továbbá sok más intézmény hirdeti és képviseli szerte a világon az advent üzenetet: 173 kórház és klinika, 63 kiadóhivatal, 20 egészségügyi élelmiszereket előállító üzem és 14 rádió, illetve televízióadó.

A maradék egyház azonban még távol áll attól, hogy befejezze küldetését. Világszinten 407 személyből csupán 1 adventista. És számos helyen egyházunk egyre inkább korunk lelkületének hatása alá kerül, ezért a világhoz való hasonulásnak az a következménye, hogy az egyház hangja egyre inkább elvész az elvilágiasodás ködében.

Mélyseges, egész életünket átfogó megújulásra van szükség, hogy el tudjuk végezni küldetésünket. Isten Igéjének vezetése alatt kell terveket készítenünk és véghezvinnünk a Szentlélek ereje által. Csak így fogja meghallani minden ember ezen a földön a hármasszangyalit, figyel-

meztető üzenetet, és az Adventista Egyház csak így várhatja nyugodtan az Üdvözítő eljövételét.

Megújulás és keresztényi élet

Ez volt a központi témája az Unió Kiértékelő Bizottsága Ülésének. Az esemény meghívottja Greg Hamilton testvér, emberjogi szakértő, a Northwest Religious Liberty Association igazgatója volt. Hamilton testvér érthető és határozott üzenetet közölt: „Ha nem szeretjük az Úr Jézust, ha nem szeretjük az embereket, és ha nem szeretjük a Jel 14. fejezetében található hármasszangyalit üzenetet, akkor nincs mit keressünk ebben a munkában. Ha nem hisszük, hogy Jézus hamarosan visszatér, akkor hagyjuk el ezt a termet és ezt az ülést.”

Isten ügyéért minden hetednapos adventistában égnie kellene a szent lelkesedés lángjának. Ez kellene meghatározza és irányítsa keresztényi életünk minden vetületét.

Izrael fainak száma

A Romániai Adventista Egyház titkára, Ioan Câmpian-Tătar testvér által bemutatott jelentésben megfigyelhető, hogy a 2012-es év végén a romániai egyház 66 826 tagot számlált, 207-el kevesebbet, mint egy évvel korábban. Itt azonban meg kell említenünk azt is, hogy a 2011-es népszámlálás előzetes eredményei alapján Romániában 85 902 adventista van.¹ A különbség abból adódik, hogy olyan személyek is adventistának vallották magukat, akik nem tagjai az egyháznak. Az alábbi táblázatban megfigyelhető az egyházterületekre lebontott taglétszám alakulása.

<http://www.recensamantromania.ro/wp-content/uploads/2012/08/TS7.pdf>. A 2002-es népszámlálással való összehasonlítás megtekinthető a <http://www.insse.ro/cms/files/RPL2002INS/vola4/tabele/t5.pdf> honlapon.

Egyházterület	Gyülekezetek	Csoportok	Taglétszám év elején	BEJÖTT			KIMENT			Különbség +/-	Taglétszám év végén	
				Kereszt-ség	Sza-vazás	Ajánló-levél	Ajánló-levél	Elhunyt	Kizárt			Törölt
Bánát	114	40	6 828	181	10	59	63	113	40	3	-18	6 841
Moldva	238	41	12 733	175	29	136	135	149	110		-9	12 670
Munténia	259	65	18 799	558	27	250	224	334	173	30	-15	18 858
Olténia	208	50	11 634	217	15	102	113	221	76		-25	11 533
Észak-Erdély	127	24	7 753	136	8	116	91	142	62		0	7 718
Dél-Erdély	150	32	9 286	221	17	111	114	163	62		-90	9 206
ÖSSZESEN	1 096	252	67 033	1 488	106	774	740	1 122	523	33	-157	66 826

Az elmúlt év folyamán 1488 személy keresztkelődött meg, ami az utóbbi 22 évben a legalacsonyabb számadat. Ez 60 személlyel kevesebbet jelent, mint egy évvel korábban. Ehhez hozzáadódik a hitvallomás alapján, valamint az ajánlólevéllel felvett 106, illetve 774 személy. Továbbá megállapíthatjuk, hogy az elmúlt évben 1122 tag hunyt el, 83-al kevesebb, mint egy évvel korábban; és kizáródott 523 tag, 75-el kevesebb, mint 2011-ben. Megfigyelhető, hogy néhány év óta folyamatosan csökken a kizárások száma.

A nyilvántartásból való törlés (összesen 190) abból adódik, hogy a gyülekezetek naprakészen időszertűsítik a gyülekezeti lajstromot.

Ugyanakkor azt észleljük, hogy továbbra is nagyon alacsony a 20 évesnél fiatalabbak aránya – uniósintzen csupán 2,04%. Ezzel szemben a 65 évet betöltött tagok aránya meghaladja a 34%-ot. A nemek szerinti felosztás pedig a következőképpen alakult: 40 101 nő és 26 723 férfi.

Az egyház tevékenységének egy másik mutatója az istentiszteleteken való részvétel.

Egyházterület	Taglétszám	Istentiszteleten résztvevők	Istentiszteleten résztvevők a taglétszámhoz képest (%)	Szombatiskolán résztvevők	Szombatiskolán résztvevők a taglétszámhoz képest (%)
Bánát	6 841	5 073	74	3 957	58
Moldva	12 670	10 250	80	9 514	75
Munténia	18 858	13 355	71	10 129	54
Olténia	11 533	9 034	78	7 754	67
Észak-Erdély	7 718	5 948	77	4 650	60
Dél-Erdély	9 206	7 380	80	5 581	61
ÖSSZESEN	66 826	51 040	77	41 585	62

Következésképpen elmondhatjuk, hogy folyamatosan csökken a taglétszám még olyan körülmények között is, amikor a kivándorlás és a kizárások már nem befolyásolják oly mértékben a csökkenést, mint más években. Ennek leginkább a keresztségek alacsony száma az oka, hiszen 1989 óta ez a legalacsonyabb számarány. Különösen oda kellene figyelni arra, hogy nagyon kevés 20 évesnél fiatalabb személy keresztkelődik meg. Erre azonban elsősorban nem azért van szükség, hogy javítsunk az egyházi kimutatáson, hanem azért, hogy megmentsek egyházunk ifjúságát, és segítsünk nekik abban, hogy szövetséget kössenek az Úrral.

A romániai Adventista Egyház fájdalmas valóságához tartozik a tagság kiöregedése is, amelynek fő okozója a kivándorlás.

Az Úr szolgálói számára nagy kihívás marad az istentiszteleteken való alacsony részvételi arány. Még ha nem is áll rendelkezésünkre kimutatás a missziómunkát végző testvérekről, mégis egy dolog biztos: azok, akik nem tevékenykednek a gyülekezetben, nem tevékenykednek a gyülekezetben kívül sem. Elérkezett az ideje, hogy elsőbbséget élvezzen Isten Igéje, hogy ösztönző istentiszteleteink legyenek, hogy egyre többen

vállalják a tanítványságot úgy, ahogyan ez az apostoli egyházban is történt.

Hűség és hálaadás

Annak ellenére, hogy hazánkat is érintette a gazdasági válság, testvéreink nagylelkűen és hálás szívvel ajánlották fel a tizedet és az adományokat. Ez a tény is bizonyítja, hogy az adventistákban tudatosan Isten áldása és az, hogy Ő mindazzal ellát bennünket, amire szükségünk van. Az alábbi táblázat a 2012-es évre a tized és az adományok bevételeit jegyzi, a 2011-es évhez képest.

A fenti táblázatból megfigyelhető, hogy 2012-ben csökkent a tizedbevétel az egy évvel korábbihoz képest. Ez uniósintzen 73918 lejt jelent, 0,13%-ot (2011-ben 2,62%-os növekedés volt az egy évvel korábbihoz képest). Ha figyelembe vesszük az inflációs rátát, ami 4,07%-os volt (2011-ben 3,14%-ot jegyeztek), akkor az aktualizált átlag tized 4,19%-os csökkenést mutat 2011-hez képest (2011-ben csupán 0,61%-os csökkenés volt).

A tagonkénti átlagtized uniósintzen növekedett, és elérte a 857 lej/évet, ami 71 lej/hónapot jelent. Ez is a Jó Isten iránti hűsége utal (2011-

2012-es árfolyam:	2011-es árfolyam:	Inflációs ráta:
4,4560	4,2379	4,07

Egyházterület	2012		Éves átlag/tag		2011		2012 / 2011	
	Tized				Tized		Növekedés	
	RON	EUR	RON	EUR	RON	EUR	%	% aktualizálva
Bánát	5 628 561	1 263 142	823	185	5 548 405	1 309 235	101,44%	97,32%
Moldva	10 785 106	2 420 356	851	191	10 891 411	2 570 002	99,02%	94,99%
Munténia	17 992 632	4 037 844	954	214	18 375 451	4 335 980	97,92%	93,93%
Olténia	8 527 226	1 913 650	739	166	8 476 101	2 000 071	100,60%	96,51%
Észak-Erdély	5 388 453	1 209 258	698	157	5 520 137	1 302 564	97,61%	93,64%
Dél-Erdély	8 933 055	2 004 725	970	218	8 517 447	2 009 827	104,88%	100,61%
ÖSSZESEN	57 255 034	12 848 975	857	192	57 328 952	13 527 679	99,87%	95,81%

ben 855 lej/év és 71 lej/hónap, 2010-ben pedig 826 lej/év és 69 lej/hónap volt).

A legfontosabb nemzetközi adományok, a szombatiskolai adományok 8,87%-al növekedtek és elérték a 2912134 lejt. Ez tag/szombatónként 0,84 lejt jelent (2011-ben a tag/szombat 0,75 lejt volt). Az alábbiakban vázoljuk a különféle adományok helyzetét.

Tudjuk, hogy az említett összegek mellett tagjaink közvetlenül sok más anyagi támogatást nyújtanak. Isten azonban tud hozzájárulásaitokról, és az Ő munkájában mindenki számára van hely. A hatékonyság a hűséggel és a Szentlélek működésével mérhető le.

Számos tervet megvalósítottunk és elmondhatjuk, hogy Isten velünk volt. Az Ő közbenjárására, vezetésére és bölcsességére volt szükségünk. Most, amikor látjuk megvalósulni terveinket, hálásak vagyunk mennyei Atyánknak, és vágyunk az, hogy továbbra is Ő vezessen bennünket.

Események és tevékenységek

A Kiértékelő Bizottság Ülése alkalmával az Unió minden osztálya bemutatta a 2012-es évi jelentését. Ennek értelmében a Romániai Adventista Egyház nem csupán az országhatárokon belül folytat tevékenységet. Romániai misszionáriusok evangélizációs programokban vesznek részt Afrikában (Namíbia és Malawi), Dél-Amerikában (Peru) és Európában (Szerbia).

Oktatási szempontból 2012-ben két új óvodát avattunk: Podiș (BC) és Băicoi (PH). Két iskolánk nyitotta meg kapuit, Băicoi és Vaideiu helységeiben. Szintén itt jegyezzük meg, hogy

a vallásolimpiáson 3000-en vettek részt, 200-zal többen, mint 2011-ben. Itt III. osztályostól kezdve XII. osztályos tanulók vettek részt.

Sola Scriptura intézetünkbe az elmúlt év végén 7371 személy volt beiratkozva, közülük 2759-en a Bibliát tanulmányozták. Megemlítjük, hogy országos szinten 44 könyvesboltunk van (7-tel több, mint egy évvel korábban). Továbbá közel 1000 személy dolgozik önkéntesen a bőrtönmisszióban.

A „Kiadványok” fejezetben említést teszünk 48 új és 36 újra kiadott címről. A Viața și Sănătatea Kiadó 2012-ben 282715356 nyomtatott oldallal számolt. Az elmúlt évben 177 könyvevangélista dolgozott, ami 9 személlyel kevesebbet jelent az egy évvel korábbinál.

Gondolatban Otthon

Minél hosszabb tartózkodásunk ezen a földön, annál inkább érezzük, hogy mielőbb haza kellene érnünk. Az események és az élet valóságai arra készítetnek, hogy egyre gyakrabban gondoljunk égi Hazánkra.

Ha mindannyian elvégezzük a ránk háruló feladatot, ha igyekszünk mindenben az Úr akaratát cselekedni, ha örömmel éljük a bibliai elveket és hirdetjük a ránk bízott figyelmeztető üzenetet, akkor bizonyára hamarosan hazaérünk.

Imádkozzunk drága egyházunkért, hogy ne mulassza el kijavítani a tévedéseket, hibákat, félelem nélkül hozza meg a szükséges döntéseket, és ne szégyellje üzenetét.

A Jó Isten őrkdjön népén és vezessen bennünket a keskeny úton. ■

A nagy kitöltetés

Az információk meghatározóak lehetnek egy háború kimenetelében. Így van ez a „Nagy Küzdelemben” is, és ha néha az az érzésünk, hogy kérdéses a végkifejlet, ennek nem az információhiány az oka, hanem – furcsa mód – az információk felhasználásának a hiánya. „Az (ördög) stratégiáival kapcsolatosan nem vagyunk tudatlanságban. Módunkban áll ellenállni hatalmának.” (*Review and Herald* – RH, 1897. március 7).

Eltelt egy újabb, a Megújulás és Reformáció utáni vágyakozással telt év, és romániai egyházunk továbbra is reméli, hogy valóra válik ez az álom. Most pedig adjunk hálát mennyei Atyánknak, hogy ma már sokkal közelebb vagyunk ahhoz a magas „sziklához”, amelyre saját erőnkől nem juthatunk fel (lásd: Zsolt 61:2).

Életadó erő: a Szentlélek

Első látásra valószínűtlennek tűnik az alábbi példa, ám vegyünk figyelembe más szempontokat is. Valaki egy gépkocsit vásárol. Vigyáz rá, törölgeti, mutogatja barátainak és néha bele is ül. Ám sosem indítja be a motort. Amikor „kocsi-

kázni” szeretne, akkor erejét megfeszítve tolni kezdi autóját.

Gépjárműveket általában rövidtávon tolnak és azért, mert elromlottak. De vajon nem épp ilyen helyzetben vagyunk mi is, teljesen „működőképes” keresztények, akik nem indítjuk be a motort, hanem odaadással toljuk egyik helyről a másikra az egyház „szekerét”? Ellen White határozottan kijelenti: „Ha az emberi erőfeszítéshez nem társul mennyei erő, akkor én nem adok még egy szalmaszálat sem azért, amit a világ legerősebb embere megtehet. Tevékenységünkől hiányzik a Szentlélek.” (RH, 1890. február 18).

A hajtómű beindítása azt jelenti, hogy jelen van és dolgozik a Szentlélek. „Az emberek nem értékelhetik az ige prédikálását, ha nincs jelen Isten Szentlelke, ám ha a Lélek ereje megérinti szívüket, akkor az ige hirdetés nem marad hatástalan.” (RH, 1897. március 22).

Az ördög félelme: az akadályok elhárítása

„Sátán semmitől sem fél jobban, mint attól, hogy Isten népe elhárít az útból minden akadályt azért, hogy az Úr kiárasztassa Lelkét meggyengült és megtéretlen egyházára.” (U. o.)

A „Valódi ébredés” egy rendelkezésünkre álló kézikönyv, amelyet az E. G. White Alapítvány készített elő. A kiadvány terjedelme nem okoz gondot egyetlen olvasónak sem, ám tartalma hasonló egy orvosi vizsgálathoz, a Nagy Orvos vizsgálatához. A megmentő szeretet közvetlen, személyes válaszait találjuk meg benne, amelyekre késedelem nélkül figyelmeznünk kellene.

A tagok és lelkészek számára az első lépés a személyes megtérés, amelyet oly módon kellene kiterjeszteni, hogy közösségi jelenséggé válhasson.

„Láttam, hogy ha az egyház minden időben megőrizte volna *szent és különleges jellemét*, a Szentlélek – amely kiáradt a tanítványokra

– jelen lenne az egyházban is.” (*Early Writings*, 227. old.)

„Megtéretlen emberek vannak az egyházban, akik nem fognak kitartó és győzedelmes imában egyesülni. (...) *A széthúzás és a heves viták*, amelyeket minden világi társadalom elutasít, megszokottá váltak a gyülekezetekben, mivel oly kevés erőfeszítést fejtenek ki a helytelen érzelmek és minden olyan szó visszaszorítására, amiből hasznot húzhat Sátán. (...) A világ figyel bennünket és megvetéssel mondja: *Nézzétek, hogy gyűlölik egymást ezek a keresztények!*” (U.o.)

Isten művében szemléletváltásra van szükség. Ez a második lépés. „Isten Lelkének nagy kiáradása, az Ő dicsősége, amely bevilágítja az egész világot, *addig nem történhet meg*, míg nem lesz egy felvilágosult gondolkodású nép, amely tapasztalatból tudja, hogy mit jelent *Isten munkatársának* lenni. Ha teljes szívből odaszenteljük magunkat Krisztus szolgálatára, Isten a Szentlélek mértéken felüli kiáradásával fogja ezt jutalmazni, ám mindez *nem valósulhat meg*, amíg az egyháztagok többsége nem válik *Isten munkatársává*.” (*A sáfárságra vonatkozó tanácsok*, 253. old.)

Itt kapunk választ arra a furcsa helyzetre, hogy miért nem sikerül bevonni a munkába a Teológiai Intézet minden végzős hallgatóját. A „munkába” egészen mást jelent, mint a már meglévő kerületekben dolgozni. Tulajdonképpen, ha figyelembe vesszük uniókban az egy lelkesre eső taglétszámot, és azt összehasonlítjuk a világszéles munkával, rájövünk, hogy máris túl sok lelkesünk van. Ám a búzatóblák „fehérek már az aratásra”. Megváltónk arra bátorít, hogy ezek felé fordítsuk tekintetünket, és itt oly nagyszámú odaszentelt életű munkásra van szükség, amely felülmúlja még a legfelelősségteljesebb számításainkat is.

„Ne csökkentsük, hanem sokszorozzuk meg a munkások számát a lelkeszi karban. Ahol most egyetlen igehirdető van, hússzal növeljük számukat, s ha Isten Lelke irányítja őket, az a húsz úgy fogja hirdetni az igazságot, hogy további húszan csatlakoznak hozzájuk.” (*Bizonyságtételek*, 6. kötet, 414. old.)

Az ihletett író azt mondja, hogy ne várjuk a megújulást, ha nem akarunk kimenni a már meglévő gyülekezetekből azért, hogy a megműveletlen területeken lelkeket mentsünk meg. A megújulásnak szüksége van erre a reformra. Mi gátol meg abban, hogy így tekintsünk az adventizmusra?

„Akik Krisztus szolgálóinak tartják magukat, keljenek föl, mert elérkezett világosságuk és az Úr dicsősége föltámadott rajtuk. Értsék meg, hogy Krisztus azt a tevékenységet várja el tőlük, amelyet Ő végzett. Hagyják maguk mögött a gyülekezeteket. Azoknak hirdessék az igazság szavát, akik mit sem tudnak Isten figyelmeztető üzenetéről.” (*Bizonyságtételek*, 6. kötet, 414. old.)

„Az Úr üzenete most ez: Tárjatok fel új mezőket, s növeljétek a munkások számát. Neveljétek ifjakat a munkára, ne késlekedjétek. Neveljétek, neveljétek, neveljétek!” (*Bizonyságtételek*, 6. kötet, 416. old.)

Olyan egyházunk van, amely a történelemben egyedi képességekkel rendelkezik. Az idő, amelyben élünk a Megváltás Tervének színterén, minden lehetőséget felkínál arra, hogy ébredés történjen a missziómunkában. Az események elősegítik a társadalom Evangélium iránti nyitottságát. Mi vagyunk az az „óriás”, amelyet csak az Úr Lelke ébreszthet fel.

„Gyülekezeteink sok igehirdetést várnak el. A tagok a szószékről elhangzó szónoklatoktól, és nem a Szentlélektől függnék. Nem kérték és nem használták a lelki ajándékokat, és gyengeségük miatt lassan kialszik fényük. Ha a lelkesek új területekre mennek, a tagok arra kényszerülnek, hogy teherviselést vállaljanak, így képességeik is fejlődhetnek.” (*RH*, 1902. február 25).

Egyházunkat megváltoztathatja a prófétálás Lelke kitöltetésének várása. Érdemes elfogadnunk ezt – bármi áldozat árán is, azért a megkülönböztető megnevezésért, amely erre az időre tételt félre, és amely így hangzik: *Isten munkatársai*. „Akinek van füle hallja, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek!” (Jel 2:7). ■

Teodor Huțanu
a Román Unió elnöke.

Szolgálatra hívatva

A választási közgyűlések összefoglalója

A Hetednapos Adventista Egyház alapszabályzata előírja, hogy időközönként megbeszéléseket kell szervezni az egyház irányvonalával és küldetésével kapcsolatosan. Ezeket az értekezleteket a különböző kinevezett bizottságok vezetik. Bizonyos időközönként¹ pedig összehívásra kerül a közgyűlés, aminek feladata mérlegelni a legutóbbi mandátumot és a jövőre nézve kijelölni a tevékenységek főbb irányvonalait. Szintén ez alkalommal választják meg a különböző osztályok felelős koordinátorait.

Idén áprilisban tartották meg a romániai Uniót alkotó hat egyházterület közgyűlését. Az alábbiakban az egyházterületekre vonatkozó főbb tudnivalókat ismertetjük.

Észak-Erdélyi Egyházterület

Az Észak-Erdélyi Egyházterület 2013. április 16-án, Kolozsváron tartotta meg közgyűlését. A találkozóra 187 küldöttet vártak, akik a Fehér,

Beszterce-Naszód, Kolozs, Máramaros, Szatmár és a Szilágy megyei adventista gyülekezeteket képviselték.

Odaszentelődéssel és imával kezdődtek a munkálatok, amikor is a jelenlevőknek alkalma nyílt a Szentlélek befolyása alá helyezni a munkálatokat.

Az ima percei után hangzottak el a különböző osztályok jelentései, majd a közgyűlés elfogadta a *Tervek és határozatok* című dokumentumot, amely a következő négy évre a főbb missziós irányvonalakat határozza meg.

Ez idő alatt a bizottságok az új egyházterületi vezetők megválasztásán dolgoztak. A közgyűlés megszavazta az Észak-Erdélyi Egyházterület új elnökét Ștefan Tomoioagă lelkész személyében. Ștefan Tomoioagă testvér 1975-ben született. Korábban az egyházterület titkáráként szolgált.

Ilyés János Béla testvért választották az egyházterület titkárának. Ilyés testvér 1966-ban született és szolgált már az egyházterületnél, mint titkár és pénztáros.

Az Észak-Erdélyi Egyházterület új pénztárosa Pașca Iosif testvér, aki 1971-ben született, és lelkészként szolgált a mazőaknai, marosújvári és gyulafehérvári gyülekezetekben.

Az egyházterület bizottsági tagjai a következők: Balla Lóránd lelkész, a Szombatiskola Osztály igazgatója; és Emanuel Ban, aki az Ifjúsági Osztály igazgatójaként kapott újabb megbízatást.

Ez alkalommal a közgyűlés három új közösséget fogadott a gyülekezetek soraiba: Mócs, Szilágypanit és Völcsök.

Dél-Erdélyi Egyházterület

2013. április 18-án, Marosvásárhelyen gyűltek össze a Dél-Erdélyi Egyházterület 150 gyülekezetének képviselői, hogy részt vegyenek az egyházterület VII. választási közgyűlésén. A reggeli imaórán Gabriel Maurer, az Inter-Európai Divízió titkára hirdette az ígét, amelynek alap-szövege 1Jn 5:18-21 versei voltak.

Balról jobbra: Iosif Pașca, Emanuel Ban, Ștefan Tomoioagă, Balla Loránd, Ilyés János Béla

Balról jobbra: Gabriel Ban, Ioan Gelu Poenariu, Szász Ernő, Ferencz-Zorgel József Attila, Bogdan Vlad

Az imádkozás percei után megállapították, hogy minden feltétel adott a közgyűlés megnyitásához, mivel a 219 küldöttből 203-an jelen voltak.

Miközben a melléktermekben a különböző bizottságok dolgoztak, a Brassó, Kovászna, Hargita, Maros és Szeben megyéből érkezett küldöttek meghallgatták és megszavazták a szolgálatukat befejező egyházterületi vezetők jelentéseit, majd elfogadták a *Tervek és határozatok* című dokumentumot, amely a következő négy évre meghatározza a főbb tennivalókat.

zet káplánja volt. Tapasztalatot szerzett a titkári munkában is, hiszen egy mandátum erejéig a Moldvai Egyházterület titkáráként szolgált.

A 33 éves Vlad Bogdan lelkész lett az egyházterület pénztárosa. Ő a fiatalabb nemzedéket képviseli. Eddig lelkészként szolgált Szászrégenben és Marosludason.

Az egyházterületi bizottság további tagjai: Poenariu Ioan Gelu – Ifjúsági Osztály; és Ferencz-Zorgel József Attila – Szombatiskola.

A közgyűlés továbbá megszavazta a Maros megyei Sospatak adventista közösségének felvételét a gyülekezetek soraiba.

A küldöttek szavazatuk által erősítették meg a kinevező bizottság által javasolt egyházterületi vezetőket a következő négy évre. Elnöknek Szász Ernő (59 éves) lelkészt választották. Szász testvér gazdag tapasztalattal rendelkezik úgy a lelkészi, mint az adminisztratív munkában, hiszen több ízben volt már a Romániai Unió, valamint az Észak-Erdélyi és a Dél-Erdélyi Egyházterületek szolgálattevője.

A titkár Gabriel Ban (49 éves) testvér, a medgyesi kerület lelkésze, korábban pedig a cernicai Adventista Teológiai Inté-

Balról jobbra: Virgil Sandu, Laurențiu Gherghe, Florin Istrate, Dumitru Lupu, Viorel Șestun, Tiberiu Nica

Moldvai Egyházterület

A Moldvai Egyházterület Választási Közgyűlésére 2013. április 21-én került sor Bákóban. A jelenlevők buzgó imában könyörögtek a Szentlélek vezetéséért.

Az eseményen 297 küldött képviselte a 12 670 advent hívőt. A jelenlevők megvitatták a jelentéseket, tájékozódhattak az egyház állapotáról és az ügyosztályok tevékenységeiről, majd meghatározták a következő időszak legfontosabb célkitűzéseit.

A választási közgyűlés áhítattal kezdődött, az ígét Gabriel Maurer testvér, az Inter-Európai Divízió titkára hirdette. Utalt a Mózes korára, ama szolgálat szükségességére, amit elvár Isten ilyen alkalmakkor.

A jelenlevők döntése alapján a Moldvai Egyházterület elnöke Florin Istrate testvér lett. Istrate testvér 1969-ben született a Galac megyei Matca helységben, és korábban a Moldvai Egyházterület pénztárosaként szolgált.

Laurențiu Gheorghe lelkészt választották az egyházterület titkárának. Gheorghe testvér 1975-ben született és az utóbbi négy évben szintén egyházterületi titkárként tevékenykedett.

Az 1969-ben született Dumitru Lupu lelkész testvért választotta a közgyűlés, hogy a következő négy évben ellássa a pénztárosi teendőket. Lupu testvér szolgált már a bákói „Speranța” gyülekezetben, és a Moldvai Egyházterület titkára is volt.

Az egyházterületi bizottság további tagjai: Virgil Sandu – Szombatiskolai Osztály igazga-

tója; Viorel Șestun – Ifjúság Osztály igazgatója; Tiberiu Nica – Vallásszabadsági Osztály felelőse.

A közgyűlés ez alkalommal a gyülekezetek soraiba fogadta a következő közösségeket: Pârghărești (BC), Luizi Călugăra (BC), Podiș (BC), Vadu Moldovei (SV) és Țibeni (SV).

Olténiai Egyházterület

Az Olténiai Egyházterülethez a következő megyék tartoznak: Argeș, Dolj, Gorj, Mehedinți, Olt, Teleorman és Vâlcea. A választási közgyűlésre április 23-án került sor.

Kezdetben a küldöttek Isten jelenlétéért imádkoztak, és engedték, hogy a mennyei üzenet vegye hatalmába gondolataikat.

Bemutatásra kerültek az utóbbi négy év tevékenységei, majd megszavazták a következő időszak legfontosabb célkitűzéseit.

A találkozóan az olténiai gyülekezetek képviselői úgy döntöttek, hogy a következő négy évre Aurel Neațu lelkészre bízzák az elnöki teendőket. Aurel Neațu testvér 1967-ben született és korábban az egyházterület titkáráként szolgált.

Az Olténiai Egyházterület titkára George Sbârnea lelkész lett, aki 42 éves és az egyházterület több kerületében végzett már lelkészi szolgálatot.

Újabb mandátumot kapott Viorel Răducan testvér, az egyházterület pénztárosa. Răducan testvér 1970-ben született és lelkészként szolgált a craiovai Adventista Liceumban.

Az egyházterület bizottságának további tagjai: Florian Ristea – Szombatiskola; Florin Raduț – Ifjúság; és Petre Niță – Vallásszabadság.

A Közgyűlés döntése alapján a gyülekezetek soraiba léphetett a Gorj megyei Topești helység közössége. Emellett a cioroiși-i és a Cioroiul Nou-i (DJ) gyülekezetek, valamint a Balta Sărată-i és Călmățuiu de Sus-i (TR) gyülekezetek összevonásáról döntöttek. Továbbá megszavazták, hogy a tagok hiánya miatt feloszlatták a következő gyülekezeteket: Poiana Mare (DJ) és Ștrobăneasa (TR).

Bánáti Egyházterület

2013. április 25-én, az aradi „Salem” gyülekezet adott otthont a Bánáti Egyházterület Választási Közgyűlésének. Öt megye – Arad, Bihar, Krassó-Szörény, Hunyad és Temes – 114 gyülekezetét 168 küldött képviselte.

Az áhítatot Gabriel Maurer testvér tartotta a Lk 15:11-21 verseiben megtalálható igeszakaszra alapozva, amely arról biztosít, hogy Atyánk mellett biztonság, stabilitás, nyugalom van és munkánkban biztosított a siker.

Balról jobbra: Petre Niță, George Sbârnea, Florin Răduț, Aurel Neațu, Florian Ristea, Viorel Răducan

Balról jobbra: Mihai Maur, Pavel Memete, Ionel Soponariu, Liviu Roman, Narcis Ardelean

A közgyűlés hivatalos megnyitóján 150 jelenlevő küldöttet jegyeztek. A napirend megszavazása után megválasztották a szervezőbizottság tagjait, majd elhangzott az elnöki beszámoló. Megvitatásra került a *Tervek és határozatok* Bizottság jelentése, amely a 2013 és 2017 közötti időszakra jelöli ki a lelkiségre, misszióra és ügyvitelre vonatkozó főbb tennivalókat. Ez után következett a titkár és a pénztáros jelentése.

A kinevező bizottság a közgyűlés elé tárta javaslatát: Mihai Maur (42 éves) testvért újraválasztották az egyházterület elnökének, és szintén újabb megbízatást kapott Pavel Memete (60 éves) és Ionel Soponariu (54 éves) testvér, előbbi mint titkár, utóbbi pedig mint pénztáros. Narcis Ardelean lelkész az Ifjúsági Osztály új igazgatója, a Szombatiskola és Személyes Szolgálat Osztály igazgatója pedig Liviu Roman.

Munténiai Egyházterület

A Munténiai Egyházterület Választási Közgyűlésére 2013. április 28-án került sor. E mérlegképzési és irányt meghatározó találkozón 331 küldött képviselte az egyházterületet alkotó 10 megyét².

Balról jobbra: Gabriel Işvan, Cătălin Bărbulescu, Nicolae Ionescu, Georgel Pîrlitu, Valentin Bădescu, Robert Mandache, Marius Necula

Isten Igéjét Gabriel Maurer testvér, az Inter-Európai Divízió titkára hirdette, felolvastva 1Tim 1:18-19 verseit.

A küldöttek meghallgatták a jelentéseket, majd megvitatták a következő évek stratégiáját.

A munkálatok során pedig megválasztották a különböző ügyosztályok felelőseit. Ennek értelmében Georgel Pîrlitu testvért újraválasztották az egyházterület elnökének. Pîrlitu testvér 1970-ben született és szolgált még az egyházterületben, mint titkár.

Nicolae Ionescu testvér lett az egyházterületi titkár. 1967-ben született és korábban egyházterületi pénztáros volt.

A 37 éves Valentin Bădescu lelkész lett a Munténiai Egyházterület új pénztárosa. Korábban a buzăui és a ploieşti-i gyülekezetekben szolgált.

Az egyházterületi bizottságot a következő személyekkel egészítették ki: Marius Necula – Szombatiskola; Robert Mandache – Ifjúság (újraválasztva); Cătălin Bărbulescu – Nevelés; Gabriel Işvan – Vallásszabadság.

A Munténiai Egyházterület öt új gyülekezetet fogadott soraiba: Bolintin Deal (GR), Excelsis (B), Fieni (DB), Măcin (TL) és Olar (PH).

A Jó Isten vezesse romániai egyházát, míg nem betölti küldetését és el nem jön az Úr. Mi – lelkészek és laikus tagok – arra hívattunk, hogy ezért szüntelenül és buzgón imádkozzunk. ■

1. Gyülekezeti szinten két évente; egyházterületi szinten négy évente; az Unió, a Divízió és a Generál Konferencia szintjén pedig öt évente.

2. Ezek a következők: Brăila, Buzău, Călăraşi, Constanţa, Dâmboviţa, Giurgiu, Ialomiţa, Ilfov, Prahova, Tulcea és Bukarest.

Szóba állsz velem is?

A Facebook-on találtam rá egy fiatal lányra, akivel valamikor együtt dolgoztunk a *Respiro* folyóiratnál, és akit már régen nem láttam. Köszöntöttem, és rövid bevezető után megkérdeztem, hogy nem folytathatnánk-e újra a közös munkát. Érdekelte a dolog, ezért ismerttettem néhány részletet, majd végül olyan megjegyzést tett, aminek olvastán egyszerűen elakadt a szavam: „de tudnod kell, hogy én már nem vagyok adventista!” Nem próbáltam meggyőzni arról, hogy térjen meg, hanem inkább a közös munka mellett döntöttem, amely által megérezheti, hogy tehet valamit az Úrért még akkor is, ha nekem fogalmam sem volt, hogy mit is jelent számára Isten. Ám a lelkem össze volt törve, ezért nevét felírtam az imalistámra, amelyen legalább tíz közeli barátom neve szerepelt már, mivel ők is úgy döntöttek, hogy elhagyják az egyházat. Vajon mi ennek az oka? Ki a felelős? Inkább nem válaszolok e kérdésekre, mert azt hiszem, nem lenne értelme. Látom azonban, hogy egyre szaporodik azoknak a száma, akik hangot adnak elégedetlenségüknek, bűnbakot keresnek és ítéleznek. Engem azonban csak az érdekel, hogy mi történik az ifjakkal, a jelenükkel és jövőjükkel.

Kapcsolatokat, ne csak terveket

Az üzleti élet egyik legfontosabb eleme a kapcsolattartás. A cégek tudni szeretnék ügyfeleik véleményét, tudni akarják, hogy mi érdekli őket, milyen elvárásaik és szükségleteik vannak. Továbbá arra törekednek, hogy klienseik tájékoztatva legyenek a kínálatukról. Az élenjáró cégek pedig többet nyújtanak egyszerű termékénél, mivel egy életfilozófiát próbálnak meghonosítani. Ezért olyan fontos az ügyfelekkel való kapcsolattartás. E nélkül a termelő maga lenne az egyetlen vásárlója saját termékének.

Ilyen értelemben teszem fel a kérdést, hogy vajon nem a téves kapcsolattartás jelenti a nagy gondot az ifjainkért – de nem csak – végzett tevékenységünkben? Tudjuk-e, hogy mit akarnak ők? Mik a vágyaik és szükségleteik? Ismerjük-e a világot, amelyben élnek?

Az elmúlt év decemberében részt vettem két ifjúsági tábor megszervezésében. Egy ilyen esemény megszervezése sok előkészületet, leleményességet, rugalmasságot követel... Ám rájöttem, hogy sok minden, amit gondosan előkészítettünk, hiábavalónak bizonyult, mert nem az volt, amire vágytak, amire szükségük volt. *Gyakran úgy képzeljük, hogy az ifjak nem tudják, mit akarnak, és nekünk kell felkínálnunk azt saját elképzelésünk szerint. A valóság azonban az, hogy ők nem tudják, hogy mit akarnak, míg meg nem mutatod nekik, és ha az, amit bemutattál, a részükről is igazolást nyer, akkor sikerrel léphetsz tovább.* Az ifjak nem felületesek, és nem közömbösek. Ők csak arra várnak, hogy felkínáljunk nekik valami mélységes, komoly és értékes dolgot.

Hatékonyság

Vezetőkkel és tanítókkal együtt dolgozva jöttem rá arra, hogy némelyek úgy viszonyulnak az ifjakhoz, mint alattvalókhöz, akiknek alkalmazkodniuk kellene ahhoz, amit vezetőik jónak és helyesnek tartanak. A valóság azonban azt mutatja, hogy az ifjúsági tevékenységek sok esetben távol állnak a valós szükségletektől. Az ilyen helyzeteket el lehetne kerülni az ifjakkal való nyitott kommunikáció segítségével.

Sőt, alkalmazva az üzleti élet egy másik tényezőjét, a **hatékonytságot**, ajánlatos lenne, hogy az ifjúságért végzett munka eme kulcsgondolat körül forogna. Ne dolgozzunk csak a munka kedvéért, vagy azért, mert eddig ezt szoktuk tenni. Nem arra hívtattunk, hogy hagyományokat vezessünk üdvösségre, hanem hogy ifjakat vezessünk Krisztushoz, hogy életfilozófiájukká válják az üdvösség.

Szomorú, hogy néha újra fel kell hívni a tanítók, vezetők és általában a gyülekezeti tagok figyelmét arra, hogy mennyire fontos az ifjakért végzett munka. Ennek csak egyik oka az, hogy ők jelentik a jövő gyülekezetét. Hiszen az ifjúság egy olyan erőt képvisel, amely meszeszemenően befolyásolhatja a társadalmat, és rendkívüli missziómunkát végezhet. Az egyházi

Gabriel Iarca,
Ifjúsági Osztály,
Munténiai
Egyházterület

önazonosságot szilárdíthatják a társadalomban, az „adventista” nevet viselhetik a legnagyobb cégeknél és intézményeknél dolgozva. Mindezeket figyelembe véve érthetetlen, hogy miért került holtvágányra az ifjúság munka, a gyülekezet újjáépítése, modernizálása, a különböző befektetések és a rezsiköltségek kifizetése mögé. Minden bizonnyal ezek is fontosak, ám semmi sem hasonlítható az ifjakra fordított befektetéshez. A falak nem üdvözülnek, az ifjak azonban üdvösséget nyerhetnek. Anyagilag is támogatunk kell őket, hogy részt vehessenek különféle rendezvényeken, és ez minden bizonnyal sokkal kisebb befektetést követel, mint más tervünk.

Az ifjak világában

Ám a kérdés távolról sincs megoldva. Az ifjakért végzett munkának az a kulcsa, hogy állj szóba az ifjakkal. Tudd meg véleményüket a tevékenységeidről, ismerd meg szükségleteiket, vágyaikat, azt, hogy mit értékelnek, és milyen kérdéseik vannak Istennel kapcsolatban. Csak ekképpen fogsz tudni válaszolni valós szükségleteikre, így munkálhatod növekedésüket, fejlődésüket és üdvösségüket.

Meg kell ismernünk az ifjak világát. Lépünk be abba a világba és ott válaszolunk szükségleteikre. Ez nem megalkuvás, hanem egyszerűen abban az időben és azon a helyen tesszük érthetővé az evangéliumot, amelyben maguk a fiatalok élnek. A társadalmi fejlődés még nem jelent bűnt, hanem egyszerűen ez a mai valóság, és ehhez kell nekünk viszonyulnunk. Maga Jézus és az apostolok is többféle felfogással, különféle területeken élő, különböző emberekkel találkoztak. Ám nem arra törekedtek, hogy mindenki zsidóvá váljék, hanem arra, hogy az Evangéliumot minden ember számára érthető módon közvetítsék.

Az ifjak világa ma már nyilvánvalóan digitális, technológiával telített, és kevésbé kapcsolatokra épülő. Ez minden bizonnyal sokakat eltávolított Istentől, hisz érezhetően terjed az elvilágiasodás. Ám a világháló és a technológia fejlődése kimeríthetetlen misziós lehetőségeket kínál. Ma egyetlen kattintással több ezer embernek el lehet küldeni egy

Istenről szóló üzenetet/képet/kisfilmet. Nem létezik már időbeli, térbeli és társadalmi stb. akadály. Az ifjakért végzett munkában élünk kellene ezekkel a lehetőségekkel. A tervek kivitelezésében, programok életbe ültetésében, ismertetésében, népszerűsítésében ma már elengedhetetlen az internet használata, nélküle már szinte nem is létezel, nem hallatsz magadról. Ezen felül néhány kattintással máris rendelkezésre állnak a világ minden tájáról származó információk, kisfilmek, tervek, ötletek.

Dolgozz!

Hazánkban még lehetőségünk van menteni a menthetőt. Tanulságul szolgálhat számunkra az, ami Amerikában és Nyugat-Európában történt. Ott az egyház akkor ébredt rá, hogy a fiatalokba kellene befektetnie, amikor már elveszítette őket. Nálunk még vannak ifjak, és ez kellene bennünket munkára sarkalljon. A fiatal lányra gondolkodok, akivel együtt dolgozom... Ha került volna valaki, aki az ifjúsági munkában az ő szükségének megfelelően tartotta volna vele a kapcsolatot, bizonyára másképp alakultak volna a dolgok.

Túl sok fiatalt veszítünk el! Ha szeretnék ezen változtatni, akkor ez csak kimondottan tőlem és tőled függ. Nem az egyházterülettől, vagy a lelkesztől kell ezt várnom, hanem egyszerűen küzdenem kell. Aki mindvégig küzd, az üdvösséget nyer. ■

Énekeljete az Úrnak új éneket!

*Beszélgetés Daniel Chirileanu testvérrel,
az **Immuri creștine** énekeskönyv
2013-as kiadásának koordinátorával*

Adventszemle: Miért van szükség egy újabb énekeskönyvre?

Daniel Chirileanu: Az egyházi énekeskönyv egy átalakulásban levő eszköz. Ennek értelmében két fontosabb okot tartottunk szem előtt: elsősorban azt, hogy már elfogyott a 2006-os kiadás, másodsorban pedig azt, hogy nagyon sokan igényelték az új könyvet. Valószínűleg Teodor Huțanu testvérhez, a romániai Adventista Egyház elnökéhez beérkező nagyszámú kérés nyomán kapott zöld utat ez a terv.

A: Milyen változásokat hoz ez az új könyv?

DC: A bővített és felülvizsgált kiadás a változásokat nem az újdonság kedvéért hozta meg. Kijavításra kerültek a 2006-ban kiadott könyv nyelvtani és grafikai hibái. A zenei bizottság felülvizsgálta az utóbbi kiadást, és a szerzők iránti tiszteletből, de más megfontolásból is az eredetihez legközelebb álló formát és a keresztény egyszerűséget tartotta szem előtt. Továbbá válaszolni szeretnénk volna azon kérésekre is, hogy rég óta ismert és kedvelt olyan énekek is visszakerüljenek az énekeskönyvbe, amelyek kimaradtak a legutóbbi kiadásból. Azt szeretnénk, hogy ezt úgy fogadja a tagság, hogy ez egy válasz az egyházi örökség iránti ragaszkodásra és semmiképp sem egy nosztalgia, vagy visszarendezkedést sugalló gesztus.

Ha csak kimondottan egy bizonyos réteg elvárásainak felelne meg, akkor ez azt jelentené, hogy figyelmen kívül hagyná a többség elvárásait. Egyszóval van azonban a múltunk és önazonosságunk értékelése az egyház mai, dinamikus fejlődésével.

A 2006-ban kiadott énekeskönyvet teljes terjedelmében megtartottuk. Gyakorlatilag semmi

sem veszett el, hanem újabb énekeket nyertünk. Az új kiadásban megtalálhatóak a korábbi kimaradt, a régi énekeskönyvből átvett énekek, valamint olyan kortárs adventista szerzők énekei is, amelyek eddig még nem jelentek meg. A gyűjtemény végén pedig néhány, a 2006-os kiadásban lényegesen megváltoztatott ének eredeti változata található. Ez nem egy megalkuvás, mivel az egységre törekszünk.

A: Mikorra tervezik a könyv megjelenését?

DC: Jelen pillanatban, nyomdában van az anyag. A kiadó lehetőségeihez mérten talán nyárára már a kezünkben tarthatjuk az új énekeskönyvet.

A: Milyen külalakban lesz kapható?

DC: A jelenlegi (2006-os) énekeskönyvet továbbra is használni fogjuk, mivel az énekek 1-től 736-ig ugyanazok. Csupán a harmonizálásban és nyelvtanilag történtek változások. Szöveg szempontjából nincs változás. Ami a nyomtatási formátumot illeti, legalább két változat lesz kapható: kottás énekeskönyv és kotta nélküli.

A: Használhatóak-e ezután is a régi énekeskönyvek?

DC: Erre határozottan IGEN a válaszom. Meglehet, hogy tagjainkhoz téves információ jutott el, amelyet tisztázni kell. Eredetileg – a számos kérésből kiindulva – úgy gondoltuk, hogy amennyiben lehetőség van rá, a régi énekeskönyvben található szövegekkel adjuk ki az énekeket. Elég sokat dolgoztunk ezen a változaton. Ám ahogy telt az idő, figyelembe kellett vennünk két dolgot: elsősorban egyre csappant azoknak a száma, akik a régi énekszövegekhez

való visszatérésért szálltak síkra, másodsorban pedig (és ez megmagyarázza az elsőt) tagjaink kezdtek megszokni és megtanulni az új szövegeket. Így tehát két lehetőségünk volt: vagy tovább folytatjuk a már elkezdett munkát, amit egy éven keresztül végeztünk, és ezzel egyszerűen eltekin-tünk az egyházban levő valóságtól; vagy lemondunk saját tervünkről és az igényeknek megfelelően változtatunk a terven. És a munkatársak lemondtak saját tervükről, és Krisztus Lelkére hagytak. Ez nem elhanyagolandó tény, mivel egyesek életük elég zsúfolt időszakában dolgoztak e terven (televíziós szerződések; egyetemi tanári állás; vizsgák; különféle munkahelyi kötelezettségek; stb.). Ráadásul az énekeskönyv érdekében nagyon sokat kellett utazni is.

De minden bizonnyal Isten nem marad adó-sunk. Ha eddig nem tette még, biztosan meg fogja áldani mindazokat, akik szeretettel helyezték Őt az első helyre.

A: Miért hárult önre ennek a kiadásnak a felelőssége, és kivel dolgozott együtt?

DC: Az Adventista Egyháznak van egy Zenei Osztálya is, amelynek tiszteletbeli vezetője vagyok. A tulajdonképpeni vezető Vlad Baciú. Kezdetben az új kiadásra népes csapat dolgozott – zenei, irodalmi és technikai képzéssel rendelkező személyek. A 2006-os kiadás szerkesztőinek egy része is velünk dolgozott. És ahogy történni szokott, minél közelebb kerültünk a végcélhoz, annál kisebb létszámú lett a csapat. A Vlad Baciú vezette csapatnak általában a következő személyek voltak a tagjai: George Natzis – zeneszerző, Cezar Geantă – zeneszerző, Costel Tolici – zeneszerző és karmester, Liviu Barbu – zeneszerző és karmester, Valeriu Diaconescu – zeneszerző és szövegíró, Gabriel Dumitrescu – zeneszerző és muzikológus, Benone Burtescu – szövegíró, Paul Sâmpetru – zeneszerző és szövegíró, Iacob Coman – szövegíró, Ion Buciuman – szövegíró, Florin Lăiu – muzikológus és szövegíró, Benoni Catană – zeneszerző és szövegíró, Cornel Maf-teiu – szövegíró, Adrian Neagu – szövegíró, Daniel Chirileanu – szövegíró.

Magdalena Toma pedig azért járult hozzá a munkánkhoz, hogy a szövegeket korrektúrázza nyelvi és nyelvtani szempontból és a szöveg-zene összhangot ellenőrizte.

És talán az egyik legnehezebb feladat – az énekeskönyv tulajdonképpeni elkészítése – hárult Szász Károly, az Észak-Erdélyi Egyházterület lel-

készére, aki sok más teendője mellett vállalta ezt a nehéz és időigényes munkát. Fontos szerepe volt Irina Toncu, a Viața și Sănătatea Kiadó törde-lőszerkesztőjének is, valamint a Geantă családnak. Cezar Geantă testvér Vlad Baciúval együtt dolgozott az énekek újra harmonizálásán, és Geantă testvérnő szállította korrektúrára a partitúrák tömkelegét.

Isten áldja és jutalmazza meg őket áldozat-vállalásaikért.

A: Ez a kiadás megfelel az ön elvárásainak?

DC: Ma már egy projekt legfeljebb a befe-jezés pillanatában kielégítő, mivel utána azon-anal újabb elvárások merülnek fel vele szemben. Bizonyára lesznek újabb és jobb kiadások is, ha nem érünk addig HAZA. Addig azonban teljes szívből énekeljük azt, ami rendelkezésünkre áll.

A: Mondjon néhány szót az új énekeskönyvvel kapcsolatosan az Adventszemle olvasóinak.

DC: Az Unióbizottság nevében szólva, tud-juk azt, hogy minden Istenünk dicsőségét szol-gálja. Áldom az Üdvözítőt munkatársaimért, akik megvalósították ezt a tervet, és akik kifejez-ték ama merész vágyukat, hogy bárcsak ez lenne a legutolsó kiadott énekeskönyv, és jussunk el minél előbb égi Otthonunkba. Ott aztán egye-sülve az angyalok seregével, minden bizonnyal kívülről és szüntelen énekelünk majd Megmen-tőnk, az égi Karmester vezetése alatt. ■

SZENTLÉLEK - FOHÁSZ

144 **Istennek Lelke, jöjj!**
Breathe on Me, Breath of God!

Moderato

1. Is - ten - nek Lel - ke, jöjj, Töltsd be az é - le - tem!
2. Jó - ság - nak Lel - ke, jöjj, Gyó - gyítsd meg szí - ve - met!
3. É - let - nek Lel - ke, jöjj, Le - hes - sek csak Ti - ed!
4. Vi - gasz - nak Lel - ke, jöjj, Kö - vet - lek szün - te - len.

1 - géd - hez for - dítsd szí - ve - met, Mit kérsz, mind meg - te - gyem!
Sze - ret - ni ih - lesd, győzz Te benn, Hozd bé - kes - sé - ge - det!
Tisz - tá - ra moss ma tel - je - sen, Vedd el a kö - szí - vet!
E - rőd - del győz - ni ké - pe - síts, Míg tart a küz - de - lem.

© Szöveg: Edwin Hatch, *Between Doubt and Prayer*, London, 1878.
Zene: Robert Jackson, *Five Sacred Leagues*, London, 1888 vagy 1904.

Méret: 6,6 x 6 (MS); Vegyes
Dalnok: TRENTHAM
Műszoftver: 401
Műszoftver: 100

Beszéljünk az emberek nyelvén

Június 29-e, a Szombatiskolai Látogatók Napja

Az Apostolok cselekedete 2. fejezetét olvasva nem kerüli el figyelmünket az evangélium emberekre gyakorolt hatása. Lukács élet-hűen írja le a hallgatóság reakcióját: „egybegyüle a sokaság és megzavarodék... Álmélnak pedig mindnyájan és csodálkoznak vala.” (Csel 2: 6-7,12)

Az összegyűlt tömeg válaszában csodálatos kifejeződése ez. Ha elolvasod a leírást, te is arra vágyasz, hogy részese lehess egy ilyen pillanatnak. Ma már annyira távolinak tűnik egy ilyen tapasztalat.

Az emberek nyelvén

Mintha már rég óta nem létezne közöttünk az a reakció, amiről ír Lukács, az orvos. Beszélünk, prédikálunk, hírt közlünk, mégsem részesülünk ilyen tapasztalatban. Hogyan reagálunk? Azzal vizsgáltjuk magunkat, hogy ma már más időket élünk. Hogy az embereknek ma már nincs szükségük Istenre; hogy elvilágiasodott társadalomban élünk, stb. Épp ennyire megváltozott az ember az utóbbi kétezzer év alatt?

Milyen képességei voltak az akkori igehirdetőknek? Hogyan történhetett meg, hogy hallgatóságukból olyan reakciót váltottak ki? Ezekre a kérdésekre keressük a válaszokat. És a választ ugyancsak a Bibliában találjuk meg.

„... egybegyüle a sokaság és megzavarodék, mivelhogyan mindegyik a maga nyelvén hallá őket szólni.” (Csel 2:6)

Itt fedezzük fel a titkot. Az embereket lenyűgözte az, hogy a beszélők az ő nyelvükön szóltak. Sokan megdöbbentek, midőn hallották, hogy saját nyelvükön beszélnek hozzájuk. **A TANÍTVÁNYOK AZ EMBEREK NYELVÉN BESZÉLTEK.**

E szöveg olvasása közben általában arra gondolunk, hogy a tanítványok idegen nyelven beszéltek. És ez így is történt. A Szentlélek a nyelveken szólás ajándékát adta nekik, hogy Isten üzenetét hirdessék az összegyűlt embereknek. Igazi csoda volt ez, ezért nem meglepő a tömeg reakciója.

Azt ajánlom, hogy olvassuk el az igevers utolsó részét is. Mi történne, ha az emberek nyelvén beszélénk? Nem idegen nyelven, hanem az emberek nyelvén.

A feltétel nélküli szeretet nyelve

Isten egyéni és közösségi küldetést bízott ránk: *„Elmenvén e széles világra, hirdessétek az evangéliumot minden teremtsnek.” (Mk 16:15)*

Mennybemenetele előtt ezek voltak Üdvözítőnk utolsó szavai. Hogyan közölhetném az emberekkel az Ő üzenetét, ha nem beszélek a nyelvükön?

Az evangéliumokat olvasva megfigyelhető, hogy az Úr Jézust folyamatosan emberek vették körül. Tömegek követték Őt. Néha még enni és pihenni sem volt ideje. Miért követték? Mi vonzotta őket? Miért jött Hozzá ez a sokféle ember?

Miért jöttek Hozzá a vámszedők, paráznák, katonák, egyszerű vagy gazdag emberek? Miért akarták érinteni Őt, beszélni Hozzá, várni a gyógyulást, vagy egyszerűen csak a simogatását? MIÉRT?

Azért, mert az Úr Jézus tudott a nyelvükön beszélni.

Isten leszállt a mennyből és beszélt a nyelvüket. Milyen nyelv az, amely csodákat tesz és életeteket változtat meg? Ez Isten szeretetének a nyelve. Az Üdvözítő elmondta, hogy Isten mindenkit szeret és vár, hogy Őhozzá térjen, hogy senki el ne vesszen (Jn 3:16).

Talán itt az ideje feltenni a kérdést, hogy az Úr miként beszélne ma, 2013-ban hozzánk. Mit mondana szomszédodnak, munkatársadnak, rokonaidnak. Vagy mit mondana a gyermekednek? Mit mondana azoknak, akikért a belső szobádban imádkozni szoktál? Mit mondana a Szombatiskolát látogató vendégeknek? Mit mondana?

Azt hiszem, ugyanaz lenne az üzenete, mint kétezer évvel ezelőtt, mivel a Biblia nem változott. Isten Igéje változhatatlan. Isten ugyanaz tegnap, ma és örökkön örökké.

A probléma

Így fedezzük fel saját problémánkat. Valamikor beszéltük ezt a nyelvet, de már elfelejtettük, mert nem gyakoroltuk, nem használtuk. Idegen nyelven beszélünk, és az emberek nem értik szavainkat. Olyan kifejezéseket használunk, amelyeket nem ismernek. Csak meghallgatnak és annyi. Sajnos néha távolságtartóak vagyunk. Valami hiányzik.

Nem elég azt állítani, hogy nálunk van az IGAZSÁG. Ezt az igazságot közölni kell másokkal is az ő nyelvükön. Könnyebb azt mondani másnak, hogy változzon meg, mint megvizsgálni önmagam a Szentírás fényében és felfedezni azt, hogy nekem van szükségem a változásra. Nézz körül, és meglátod, milyen fontos elmondani azt, hogy jön Jézus. Az Úr szolgálólánya így ír erről: „Krisztus munkásságáról vegyetek példát. Ő mindenkihez jóságosan viszonyult. Házról házra járva gyógyította a betegeket, táplálta az éhezőket, vigasztalta a megszorodott szívűket, könnyítette a terheken és békét hirdetett a nyomorban szenvedőknek.” (*Special Testimonies, Series B*, 8. szám, 31, 32. old.)

A Jelenések könyvében János, a látnok, ír az ég közepén repülő, az örök evangéliumot az

emberek nyelvén hirdető angyalokról. Itt újra megjelenik a „minden nyelvnek” kifejezés.

A Jel 14:6-12 verseiben azonosíthatjuk azt a reményteljes üzenetet, amelyet egyházunknak hirdetni kell a világon az Úr Jézus visszajövele előtt. Ő minden lény Teremtője, Megváltója és Ítéző Bírója. Ez a mi feladatunk – az én és a te küldetésed.

Hogyan közölhetem érthetően ezt az üzenetet? Mit tegyünk, hogy az emberek elcsodálkozzanak, és ezt mondják: „Mimódon halljuk hát őket, kiki közülünk a saját nyelvén, amelyben születünk?” (Csel 2:8)

Megtapasztalható

A tanítványok példáját követve hazánk minden gyülekezete megtapasztalhatná ezt. Milyen tapasztalatról van itt szó? Gyűljünk össze imádkozni, tanulmányozni, missziómunkát végezni. Hát nem olyan ez, mint a Szombatiskola?

Imádkozzunk, hogy a Szentlélek tanítson meg újra az emberek nyelvén beszélni. Ez nem azt jelenti, hogy le kell mondanunk az Igazságról, hanem azt, hogy érthetően kell bemutatnunk az Igazságot. A Szentírás csodálatos tanításait látogatóink nyelvén kell bemutatnunk, a csoportokban pedig a Megváltónk által beszélt nyelvezetet kell használnunk.

Azt szeretnénk, hogy minél több vendégünk legyen, és hogy gyülekezeteink megteljenek az Úr Jézust váró emberekkel. Úgy gondolom, hogy ha a Szentírás példáját követjük, akkor részünk lehet a pünkösdi tapasztalatban.

Teljes szívből vágyunk a megújulásra és reformációra. Vágyunk arra, hogy közeledni tudjunk embertársainkhoz, és az ő nyelvükön beszélhessünk, hogy érthetően közölhessük az advent üzenetet. Változásra van tehát szükségünk.

„CSAK KRISZTUS MÓDSZERÉNEK alkalmazásával járhatunk sikerrel és szólíthatjuk meg az embereket. A Megváltó elvegyült az emberek között, mert jót akart tenni velük. Együttérzést tanúsított irántuk, kielégítette szükségleteiket és bizalmukba férközött, majd felszólította őket: „Követsek Engem!” (*Ministry of Healing*, 143. old.)

Június 29-e a Szombatiskolai Látogatók Napja. Elkezdhetjük úgy, hogy a Szombatiskolában, a csoportban, a baráti körben, a szomszédokkal az emberek nyelvén beszélünk. Hogyan fognak ma távozni a gyülekezetből? Milyen reakciót vált ki belőlük az, amit hallottak? Milyen hatással lesz rájuk az, hogy hallották az üzenetet? ■

Ciprian Iorgulescu, igazgató, Szombatiskola és Személyes Szolgálat Osztály, Unió.

Igaz vagy hamis?

- Isten a hetedik napon teremtette az embert. (1Móz 1:27; 2:2)
- Mária és Márta testvérek voltak. (Lk 10:40; Jn 11:5)
- Immánuel azt jelenti: *Isten velük van.* (Mt 1:23)
- Éva volt az első nő. (1Móz 2:23)
- Keresztelő János az Úr Jézus rokona volt. (Lk 1:36)
- Mózes írta a Tízparancsolatot. (2Móz 24:12)
- Ruth Naómi menyje volt. (Ruth 1:3,4)
- Dánielt az oroszlánok vermébe dobták. (Dán 6)
- Jézus meggyógyított egy 54 éve beteg, gutaütött embert. (Mt 9:2; Mk 2:4; Lk 5:25)
- Nádáb volt Jeroboám fia. (1Kir 14:20)
- Ahasvérus király Indiától kezdve Szerecsen országig uralkodott. (Eszt 1:1)

Alina Chirileanu,
társigazgató,
Gyermekosztály,
Román unió

Az első húsvét

Színezd ki a képet, amelyen a zsidók éppen Egyiptom elhagyására készülnek az azt megelőző éjszakán.

Ne feledd el, hogy hívnak!

Százötven évvel ezelőtt a „Hetednap Adventista” megnevezés a 3000 hívő számára felvilágosult, ellenállhatatlan buzgalomban megnyilvánuló hitet jelentett. Tulajdonképpen, 1863 májusában, a Generál Konferencia megalakulásakor ez a megnevezés már átesett a háromévnvi használat vizsgáján. Először 1860. október 1-jén döntötték el, hogy a kiadványok ezt az azonosító nevet viseljék. Meggyőző volt a megfogalmazott határozat: „A *hetednap adventista* megnevezést hitünk és álláspontunk egyszerű és kifejező neveként ajánljuk” (*Review and Herald*, 1860. október 23).

A Generál Konferencia ugyanebben a lelkületben hirdette meg a 2013. május 18-i szombatot, az ima, a megemlékezés és a misszióra való oda-szentelődés napjának. Győzedelmi örömmámor nélkül imádkozunk életerőért annak tudatában, hogy még nem teljesedett vágyunk – még nem értünk haza – és örülünk annak, hogy kévéket gyűjthettünk be az égi tárházba. A Szentlélek pedig egyesítse az Uniónkban lobogó adventista lángot a világszéles egyházunk tüzével!

Mire emlékezzünk a kezdetekkel kapcsolatosan? Kevésbé vonzónak tűnik, mégis két olyan fejezetet válasszunk, amelyeket a megújulás és küldetés itatott át – hiszen erre vágyunk mi is –: a Nagy Csalódás és az egyházszervezet.

Álljunk meg előbb a szervezetnél. Az ellenzék állításai ellenére az egyház a szervezetlenségből – „Babilonból” – való kijövetel eszközévé vált. Annyira egyszerű volt, hogy az igazság fénye a teljes délig terjedhetett, és akadálymentesen nyilvánulhatott meg a missziós lelkület. A tiszta igazsághoz való visszatérés útján lépésről lépésre vált teljesebbé a hitalapelvek megértése, amely „a szenteknek adatott örökre”. A 150 évvel ezelőtti missziós lendület folytán jutottunk el háromezer tagtól harminc millióig (hozzátartozókkal együtt).

Most pedig vessünk egy pillantást a Nagy Csalódásra. Lehetetlen nem észrevenni az advent mozgalom azon erejét, hogy képes volt sikeresen túllépni minden kezdeti, nyilvánvaló hibáján.

Íme, az egyik adventista pionír, Hiram Edson naplójának könnyekkel áztatott vallomása:

„Reményeink és legforróbb várakozásaink szertefoszlottak és olyan keserűség vett erőt rajtunk, amilyent még sosem éreztünk... Hajnalig sírtunk, csak sírtunk...”

Az a nap eljött és el is múlt és az éj sötétje szállt a világra. A sötétséggel együtt a csalódás fájdalommal szállta meg az advent hívőket is. Olyan fájdalom volt ez, mint amelyet éreztek a tanítványok Uruk kereszthalálakor. Az előre meghatározott időpont elmúlása keserű csalódást okozott. Az őszinte hívők mindenről lemondtak Krisztusért, és olyan közel érezték Őt magukhoz, mint addig soha. Minden lelket Jézus szeretete hatott át és kimondhatatlan örömmel imádkozták: „Jövel Uram Jézus hamar!” Ám Ő nem jött el. És most már a hit és a türelem óriási próbájának bizonyult az, hogy vissza kellett térni az élet gondjaihoz, nehézségeihez, ellenségeskedéseihez, a bosszúálló hitetlenekhez, akik addig még nem tapasztalt módon gúnyolódtak velünk. Amint Himes testvér kijelentette, hogy hideg téltre kell felkészülnünk, többé nem tudtam uralkodni érzelmeimen. Kimentem és úgy sírtam, mint egy kisgyermek.” (Francis Nichols: *The Midnight Cry*, 147, 148. old.).

Természetesen tévedtek. De megtörténhet, hogy ők, a tévedők jártak el helyesen? Nem a számításban, hanem a várakozásban. Nem a bibliamagyarázatban, hanem az Üdvözítő iránti vágyakozásban. Ugye, hogy meg kellene ismételnünk történelmüket? Nem az időpontok meghatározásában, hanem a lángoló hitben.

Három héttel a Nagy Csalódás után (1844. november 10-én), William Miller ezt írta egy elcsüggedt adventistának: „Légy erős. Ne engedd, hogy bárki is elvegye koronádat. Most egy másik időpontra összpontosítok, és addig állok itt, amíg Isten újabb világosságot nem ad. És ez az időpont a *Ma, a Ma, a Ma*, mígnem Ő, akiért annyira vágyódik szívem, el nem jön.” (Nichols, 267. old.)

Százötven évvel később még mindig csodálatos dolog Hetednap Adventistának lenni! Maranatha! ■

Teodor Huțanu
a Román Unió elnöke.

consiliere.revistarespiro.ro

KERESZTÉNY
TANÁCSADÁS
ONLINE

consiliere.revistarespiro.ro

A LEGJOBB SZAKEMBEREK
FELAJÁNLJÁK SEGÍTSÉGÜKET

NE KÜZDJ
EGYEDÜL,

ENGEDD, HOGY
SEGÍTSÜNK

consiliere.revistarespiro.ro